

INSCRIPTIONES BOEOTIAE.

CLASSIS PRIMA.

DECRETA ET ACTA PUBLICA CIVITATUM LIBERARUM.

A. Tituli qui non sunt in Corp. Inscript. Graecar.

I.

Orchomeni in monasterii Deiparae Panagiae ecclesia basis semicircularis, respondens alteri basi quae est ibidem et titulum habet Boeckhianum n. 1593. Quum lapis valde detritus ac praeterea inversus sit, olim de legenda inscriptione desperatum est: sed descripsit nuper et edidit Ernestus Curtius in Museo Rhen. Philolog. a. 1842 p. 106 sq. n. 7.

ΘΙΟΣΤΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝΑΡΙΣΤΟΛΑΜΩ
ΜΝΑΣΙΓΕΝΕΙΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΛΙΚΟ ΘΙΩΝΟΣ
ΕΛΕΞΕΛΕΙΟΧΘΗΤΟΙΛΑΜΩΙ Σ ΡΙΟ
ΔΙΟΣ . . ΠΙΛΑΘΑΛΕΞΑΝΔΡΕΛΗΠΡΟΞΕΝΟΝΗΜΕΝ

5. . . ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝ ΝΕ

. . ΕΝΑΥΤΥΓΑΣΚΗΦΥΚΛΑΣΕΠΙΛΑΣΙΝΚΗΛΑΣΦΑ

ΛΙΑΝΚΑΛΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ

ΟΛΕΜ ΚΗΡΑΝΑΣΙΩ ΚΗΛΥΤΥΚΗ ΓΟΝΟ

ΑΛΛΑΝΑΝ ΘΑΠΕΡΚΗΤΟΙ ΑΛΛΟΙΣΗΡ

10 ΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣΓΕΓ ΑΠΗ

Θιός τούχαν αγαθάν · Άριστοδάμο

Μνασιγενείω άρχοντος Ένδικο[ς] Θίωνος

- ἔλεξε· δεδόχθη τ[ῶ] δάμω, [Λιω]σ[κου]ρί[δαν]
 Λιωσ[κου]ρίδαο Ἀλεξανδρεῖα πρόξενον [εἶ]μεν
 5. κῆ] εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ἐρχομενίων [κῆ] ε-
 [ἴ]μεν αὐτῷ γὰρ κῆ Φυκίας ἔππασιν κῆ ἀσφά-
 λισαν καὶ ἀσουλίαν κῆ κατὰ γᾶν κῆ κατὰ θάλατταν
 κῆ πολέμ[ω] κῆ ἰράνας ἰώ[σας], κῆ αὐτῷ κῆ [ἐσ]γόνο-
 ις τὰ ἄλλα [πά]ντα καὶ θ[ά]περ κῆ τοῖ[ς] ἄλλοις προ-
 10 ξένοις κῆ εὐεργέτης γέγ[ο]ραπτη.

De mira dialecti in proferendis vocalibus inconstantia Ahrensius monuit de dial. ling. gr. II. p. 521; ad eiusdem auctoritatem accentus posui, v. p. 515. Scripturam *TOI δάμω* tamen, quum ille II. p. 520 maluerit *τοῖ δάμοι*, ego propterea in *τῶ δάμω* mutavi, quod minus credibile duco, Curtium dedisse *ΛΑΜΩΙ* pro genuino *ΛΑΜΟΙ*, quam *TOI* pro *ΤΩΙ*, scilicet elemento *Ω* iam non satis conspicuo. In aliis titulis, ubi ut hic est *αὐτῷ*, habetur *τῷ δάμω*: n. 1562 sq. Tum v. 4 mutatione fere nulla scripsi *εἶμεν*, quia *ἦμεν* non videtur Boeoticum esse, Ahr. I. p. 211, II. p. 520. Curtius vocalem tenuit conferens lapidis scripturam n. 1563. c. 3; diphthongum commendat, nisi fallor, etiam *E* in fine v. 5 de infinito superstes.

Titulus, ut n. II et III, in universum eius est aetatis, qua Orchomenus Philippo vel Alexandro auctore iam restituta erat, O. Mueller. Orchom. p. 423 n. 4. Fortasse saeculo ante Christum tertio lapides illi non sunt antiquiores. Initium idem est quod n. 1564; *Θεὸς τύχαν* habetur n. 1565 in eiusdem generis decreto; item proxenia Delphica incipit a formula *Θεὸς τύχαν ἀγαθάν* apud Rossium Inscr. Gr. Ined. fasc. I n. 67 (coll. Curt. Anecd. Delph. p. 56), servorum manumissiones ap. eund. n. 73 et ap. Curt. n. 39. b et c; v. Boeckh. C. J. Gr. I p. 10. a, Franz. El. Ep. Gr. p. 318. 7. Ipsius proxeniae rationem et formulas egregie nuper Meierus illustravit (Comment. de proxenia sive de publico Graecorum hospitio, Halis Sax. 1843), quem confer ad *ἔππασιν* v. 6 p. 19 n. 173, et ad *ἀσφάλ. κ. ἀσουλ.* p. 18 n. 172. V. 2 *Ἀριστόδαμος*: vid. n. II v. 19 et de Aristodemone Thebano *Θηβαϊκῶν* scriptore Westerm. ad Voss. de Hist. Gr. p. 182 n. 22 (schol. Theocrit. VII. 103). Archon eponymus praeter morem in reliquis inscriptionibus Boeotiis observatum *πατρόθεν* appellatus est; eandem varietatem tituli Attici monstrant, v. Anal. Epigr. et Onom. p. 17 n. 1 et p. 250. Convenit autem cum *Μνασιγενεῖω Μνασιγένης Βοιωτ[ίος]* in Letronnei titulo (Recueil des Inscript. Grecq. et Lat. de l'Egypte n. XXXIV. 4 p. 409), de quo Joh. Franzius bene meruit in Berl. Jahrb. f. w. Kr. 1843 p. 749. Ib. quod est nomen proprium *Ἐνδικος*, in lexicis desideratur. *Θίων* Orchomenius, ut hic, recensetur infra

n. III. 32 ex Ahrensii restitutione II p. 518; Thebanus a Papeo allatus est in Lex. Nom. Propr. de Mionneti numo, adde C. J. Gr. n. 225. 4 *Θέων Θηβαῖος ἠύλει*. V. 3 *Διοσκοροῖδαν* mea est coniectura; v. 4 Curtius: *Διοσκοροῖδαν*, alterum malui propter spatium amplius. Nec in hominis peregrini nomine vocalem *ω* pro *ου* requiro. De forma *Ἀλεξανδρεῖα* v. Ahrens. I. p. 205. Quae vero Alexandria intelligi debeat, latet; n. 1564. 5. est *Ἡολεῖα ἀπὸ Ἀλεξανδρείας*. Credideris, illa aetate urbem Aegyptiam facillime simplici nomine designatam esse; anceps tamen est iudicium: *Ἀλεξανδρειῦσι τοῖς ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Πτολεμαίου* Curt. Anecd. Delph. n. 56. V. 7 verba *κὴ κατὰ γὰν κὴ κατὰ θάλατταν* in Curtii exemplo minusculis scripto nescio quo casu exciderunt. Scriptura autem *ΘΑΛΛΑΤΤΑΝ*, quae est in Mus. Rhen., debetur oscitantiae typothetae: id quod Curtius per Franzium mihi consulenti significavit. Idem vitium commisit Pouquevillius n. 1563. a. 6. Nihilominus tamen non est prorsus exploratum quod Ahrensii statuit I p. 177, Boeotos duplicationem liquidarum ignorare. Nam indubia eius usus exempla sunt in titulo Thebano *Πολέμων*, cuius MM duobus apographis confirmatur Ludolphi Stephani (Reise durch einige Geg. d. noerdl. Gr. n. 65 v. 3) et G. Kramerii in Davidoffii Itinerario vol. II n. XXXII p. XXX; tum *Εὐκρίνεις* in titulo Orchomenio inedito (*Μνασικλεῖς Εὐκρίνιος*) quem Curtii humanitati acceptum refero; *Μελάννιος* C. J. n. 1593. 6, *Μεννίδαο* ib. 9 et *ΧΑΙΡΡΟΝΕΑ* n. 1679. Alia quae non solis Boeotis propria sunt, ut *Συμίας* (Meinek. Fr. Com. Gr. III p. 549, Delect. poet. anthol. Gr. p. 100.), aut originem habent minus certam, ut *Μέλων* (Plutarch.) s. *Μέλλων* (Xenoph.), et *Φίλλιος* n. II. 4, et *Μύρριχος*, de quo v. ad n. III. 34, sciens praetereo.

Reliqua inde a v. 8 bene Curtius supplevit. Annoto hoc unum, verbum *γέγραπτη*, (Ahr. II p. 520), cuius loco in aliis Boeotorum proxeniis aut nihil omnino habetur aut *ὑπάρχει* (n. 1567, ut Delphis C. J. n. 1693, Ross. I n. 67, 27, Ulrichs. Reis. und Forsch. in Griech. I p. 67), reperiri in Coreyraeis quoque titulis C. J. n. 1842—4. Nec inusitatum erat *δίδοται* (C. J. n. 1542, n. 1773, Stephan. n. 15—17, Meier. l. l. p. 15) vel *δέδοται*, n. 2267—9.

II.

„Ibidem, ecclesiae muro intrinsecus insertus magnamque partem calce obductus, quare non totus legi potuit“ Curtius l. l. p. 108 sq. n. 8.

ΦΙ . Ο . ΩΜΩΡΧΟ ΟΙΩΤΟΙΣΕΡΧΟΜΕ
ΟΙΣΔΕΘΙΟΓΝΕΙΤΙΛΑΟΗΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΛΑΟΔΑΜΑΤΡΙΧΙΩΚΑΦΙΣΙΛΛΑΟ ΕΑ
Α . ΑΣΙΩΦΙΛΑΙΟΣΠΟΤΑΜΟΔΩΡΙΩΓΡΑΜΜΑΤΙΣ

- 5 ΟΝΤΟΣΤΟΙΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΣΠΟΛΥΡΕΙΤΩΘΙΟ
 ΚΟΥΛΕΙΩΤΟΝΗΡΑΤΟΝΕΣΤΡΟΤΕΥΛΘΗ
 ΜΝΑΣΙΔΙΚΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΙΟΣΠΟΥΘΙΑΣΘΙΟΛ
 ΟΤΙΟΣΘΡΑΣΥΛΛΟΣΤΙΜΑΣ . . ΙΩΗΠΩΝΑΘΑΝ
 ΟΔΩΡΙΟΣΑΠΟΔΔΟΔΩΡΟΣΟΛΥΜΠΙΧΙΟΣΚΟΡΕΙΑ
- 10 ΔΑΣΞΕΝΩΝΙΟΣΕΥΗΟΜΠΟΣΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝΙΟΣΠΟ
 ΘΩΝΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣΑΓΑΣ
 ΙΟΣΠΟΥΘΟΔΩΡΟΣΟΡΝΗΙΟΣΤΙΜΟΔΔΕΙΟΙ
 ΟΡΙΧΙΟΣΕΥΡΥΛΟΧΟΣΦΑΣΤΙΝΙΟΣΠΤΩ
 ΑΝΑΣΙΩΝΟΣΑΜΙΝΙΑΣΤΙΜΩΝΙΟΣΑΓΕΙΣΑ
- 15 ΔΡΟΣ . ΙΩΝΙΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΑΚΡΑΤΙ
 ΔΡΙΣΤΟΚΛΕΙΣΔΡΙΣΤΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΙ
 ΝΕΣΧΙΛΟΥΔΕΙΟΣΔΕΥΞΙΠΠΟΣΟΛΥΜΠΙΧΙΟ
 ΔΙΟΝΙΟΥΣΙΟΣΤΕΛΕΣΑΡΧΙΟΣΚΑΛΛΙΑΣ
 ΝΙΚΟΚΛΕΙΟΣΙΜΝΑΣΙΝΙΚΟΣΑΡΙΣΤΟΛ
- 20 ΑΜΙΟΣΩΝΑΣΙΜΟΣΒΙΟΤΤΩΓΔΑΥΚΟΣΚΑ
 ΙΑΙΩΝΙΟΣΜΝΑΣΙΘΑΔΕΙΣΘΙΟΠΟΜΠΙΟΣΣ
 ΑΘΩΝΟΜΟΔΩΙΧΙΟΣΕΥΑΓΓΕΛΟΣΘΙΟΤΙ
 ΜΩΜΕΝ . ΔΑΜΟΣΘΙΟΤΙΜΩΕΡΜΩΝΑΘΑΝΗ
 ΟΣΜΝΑΣΙΩΝΜΝΑΣΙΘΙΩΝΔΑΜΙ . . . ΩΝΣΑΜΙ
- 25 ΧΙΟΣΜΥΡΤΩΝ ΟΜΦΟΡΩΝ
 ΙΟΣΚΑΡΑΙΧΟΣΤΙΜΑΝΑΡΙ

Φι[λ]ο[κ]ώμω ἄρχο[ν]τος Β[ο]ιωτοῖς, Ἐρχομε[νί-]

οις δὲ Θιογρειτίδαο, πολεμαρχιόντων

Εὐχαρίδαο Δαματριχίω, Καφισιάδαο —

— , Φι[λ]ίλιος Ποταμοδώριω, γραμματιδ[δ-]

- 5 οντος τοῖς πολεμάρχοις Πολυ[κ]ρίτω Θιο-
 κουδείω το[τ]ῷ πρώτῳ ἐστροτεύα[ον]
 Μνασίδικος Ἀθανοδώριος, Πουθίας Θιοδ-
 ότιος, Θρασύλαος Τιμασ[ι]θίω, Ἴππων Ἀθαν-
 οδώριος, Ἀπολλόδωρος Ὀλυμπίχιος, Κορειά-
 10 δας Ξενώνιος, Εὐπομπος Καλλιγιτόνιος Πο-
 ύθων Ἀμινοκλείος, Καλλικράτεις Ἀγασ-
 ιῆ]ος, Πουθόδωρος Ὀρνιῆος, Τιμό[μ]ει[λος
 Μ]ορίχιος, Εὐρύλοχος Φαστίnius, Πτω[ί]ων
 Φ]ανα[ξ]ίωνος, Ἀμινίας Τιμώνιος, Ἀγείσα-
 15 ν]δρος [Σ]ιλώνιος, Καφισόδωρος Δακράτ[ειος],

- Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος, Ἀριστο[φά-
 νε[ι]ς [Φ]ιλο[κλ]εῖος, Δεύξιππος Ὀλυμπίχιο[ς],
 Δι[ω]γιούσιος Τελεσάρχιος, Καλλίας
 Νικοκλεῖος, Μνασίνοκος Ἀρίστοδ-
 20 ἄμιος, [Ο]νάσιμος Βιόττω, Γλαῦκος Κα-
 ρ[α]ιώσιος, Μνασιθάλεις Θιοπόμπιος, Σ-
 ἄθων Ὀμολωῖχιος, Εὐάγγελος Θιοτί-
 μω, Μεν[έ]δαμος Θιοτίμω, Ἐρμων Ἀθανιῆ-
 ος, Μνασίων Μνασιθίω, [Ἐπ]αμί[ν]ων Σαμί-
 25 χιος, Μύρτων [Συ]μφόρω — — — — —
 — Καράϊχος Τιμάνδρι[ος].

Catalogi, quibus novi milites primum stipendium merentes recensentur, lapidibus aucto-
 ritate publica inscripti adhuc in sola quod sciam Boeotia reperti sunt: C. I. n. 1574—5,
 infra n. III et IV. De simili Atheniensium instituto vide scholiast. Aristoph. Pac. 1184:
 εἶτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος | εἶδεν αὐτόν] εἰς ἐστὶ τῶν ἰβ' ἀν-
 δριάντων ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι καὶ τὰ κηρύγματα — et: ἐπει-
 δὴν κατάλογον δεῖσθαι γενέσθαι στρατείας, προσγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν καταλεγο-
 μένων ἐπὶ ἐνὸς προτιθέασι τούτων τῶν ἀνδριάντων, ὑπὲρ τοῦ φανερόν ἐκεῖσε γενέσθαι
 τοῖς καταλεγόμενοις. schol. Equit. 1369 ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ] ἐν τοῖς πύ-
 ναξι, ἐφ' ὧν ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ ὀνόματα; Wachsmuth. Hell. Alt. II p.
 312 ed. 2. Atque eidem usui tabulae inserviebant Syracusanorum, a Plutarcho commemo-
 ratae in vita Niciae c. XIV.: Λαμβάνουσι (naves Athen.) ναῦν πολεμίαν σανίδας κομί-
 ζουσαι εἰς ἃς ἀπεγράφοντο κατὰ φυλὰς αὐτοῦς οἱ Συρακούσιοι. κείμεναι δ' ἄπωθεν τῆς
 πόλεως ἐν ἱερῷ Διὸς Ὀλυμπίου τότε πρὸς ἐξέτασιν καὶ κατάλογον τῶν ἐν ἡλικίᾳ με-
 τεπέμφθησαν. Sed ab hoc diverticulo, cui lectores aequi veniam dabunt, iam ad titulum
 Boeotium redeamus, in quo mixtam quandam dialecti rationem conspici Ahrensius annotavit
 II p. 521.

V. 1. Curtius Φιλοβώμω vel Φιλοκόμω proposuerat p. 109. Ego hoc praetuli
 propter titulum Ulrichsii p. 247 v. 1 (n. X. 1.) ἄρχοντος Βοιωτῶν Φιλοκόμω Ἀντιγενεῖω
 Θεισπιεῖος, qui homo aperte idem est. Olim eum concilii Boeotorum archontem, cui in
 aliis inscriptionibus (n. 1565. 2, n. 1570. a. 1, n. 1573. 1, n. 1575. 1) patria non est ad-
 dita, fortasse semper Thebanum fuisse ex n. 1593. 4 Boeckhius coniecerat C. J. v. I p.
 729. a et Osannus Syll. p. 216 probavitque Franckeus Der boeot. Bund, Wismar 1843,
 p. 20. Iam tituli duo, quibus Philocomus Thespiensis illo munere fungitur, etiam aliter

factum esse demonstrant. Quamquam per se satis est probabile, haud raro Thebanos archontes communis Boeotorum creatos esse, iis potissimum temporibus, quibus illa urbs principatum Boeotiae habebat.

Titulos vero istos duo, in quorum altero Ulrichsiano v. 3 unus ἀφεδραιτενόντων Thebanus est, si brevi post restitutas a Cassandro Thebas (Olymp. 116. 1 Mueller. Orchom. p. 423) scriptos esse, cum Ulrichsio statuis, apparet simul causa, cur summus foederis magistratus civis urbis alius non Thebarum fuerit; earum enim res etiamtum satis attritas fuisse conicias, v. Wachsmuth. Hell. Alt. I p. 710. Thespienses autem aetate Demetrii Poliorcetae non infimum inter Boeotos locum tenuisse, Plutarchus ostendit Dem. 39: Πίσσιδος τοῦ Θεσπιέως, ὃς ἐπρώτεινε δόξῃ καὶ δυνάμει τότε. Polemarchos tantum tres fuisse non sex, quae Boeckhii erat computatio v. I. p. 730. b ex inscriptionibus n. 1573—4 ducta, bene Curtius intellexit p. 110; nam Λαμαρσιχίω et Ποταμοδορίω adiectiva sunt patronymica. Eundem numerum, quod Curtium fugit, titulus Leakeanus n. 37 v. 6 sq. (nobis n. III.) praebet. V. 3—4 mihi multa tentanti non contigit, ut ex elementis traditis adiectivum patronymicum aut nomen proprium exsculperem quod satisfaceret. Neque Curtii Πεδασαίω (ut Ὀρειβάσιος Lobeck. Pathol. 421) videtur verum esse, licet pater Caphisiadae nomen in ασος terminatum habuerit (Πέρμασος, Περμάσιχος tit. Ross. Thesp., Ἰππασος, Γόργασος, Νिकासος, Κύβδασος, Ἀντισσος, Ἰασος, Σκέδασος). V. 4 Φί[λ]λιος legendum esse iam antea suspicatus sum in Jahnii et Klotzii Annal. XXXVII. 2. 200; idem Ahrensius placuit II. p. 522. Nominativus nescio utrum Φίλλης sive Φίλλεις (ut Κίλλης Plutarch. Demetr. 6, C. J. n. 2561. b. 2), an Φίλλης fuerit. Ἀντίμαχος ΦΛΛΑΟΥΣ i. e. Φίλλους est in Curt. Anecd. Delph. n. 19. 2 p. 65, ubi editor Φιάλου scripsit; sed cum illo convenit Φιλλέας item Delphus ap. Curt. n. 9. 12 et Φιλλίας Arcas C. J. n. 1514. 2 (Ahrens. I. p. 213). Φίλλης Ἡλεῖος ap. Pausaniam VI. 9, 4 codicum fide contra suspicionem Φίλλον (c. XIV, 11) defenditur; add. Kraus. Olymp. p. 354. Nomen Φίλλης autem exemplis probatum est a Meinekeo Delect. poet. anthol. Gr. p. 134. Accedit Φιλίδαος et ipse Boeotus, a Xenophonte et Plutarcho commemoratus, siquidem haec vera est nominis scriptura. In Pelopidae vita VII. 16 libri ut videtur omnes Φιλίδαος habent, annotavitque Sintenisius, probabiliter Coraen hic et deinceps Φυλλίδαος emendasse coll. Schneider. ad Hellen. p. 359. Sed c. X. 2 in codicibus est Φιλίδαος (quamquam ibi Φίλιππος restitui debet), atque sic librum optimum A cum V^b et editionibus antiquissimis deinceps (lin. 10 et 30 et XI. 14) constanter exhibere docet editor. Idem tamen Φιλίδαος reliquit c. IX. 10 et 18, quia duplex liquida ibi tantum in duobus libris, MV^b, iisque non praestantissimis legitur. Contra Φυλλίδαος scriptum est locis omnibus, qui satis multi sunt, in libello de genio Socratis vel a recentissimo editore Duebnero. Verum huic auctoritati propterea non multum tribuo, quod

codices in facienda editione ista minus accurate excussos esse constat. Neque apud Xenophontem lectio *Φυλλίδας* prorsus certa est: sed ibi quoque (V. 4, 4) duo libri habent *Φιλλίδας*, unus *Φιλίδας*. Nec bene a Schneidero l. l. correctum esse arbitror: (*βοιωταρχῶν*) *Πυθαγόγγελος ὁ Φυλλίδου* ap. Thucyd. II. 2, cuius codices plurimi *Φυλείδου* habent, duo *Φιλίδου*, quemadmodum *Φιλίδας* et *Φυλλίδας* in aliis quoque scriptoribus librariorum errore promiscue habentur, v. Schweighaeuser. ad Polyb. IV. 77, 6. 78, 1. 79, 2, ubi etiam *Φιλλίδας* est: *Φιλίωνος* et *Φιλλίωνος* Diog. Laert. IV. 38; *Φίλα* et *Φίλλα* Plutarch. Demetr. 14; Curt. An. D. n. 11 *Πολλύα* et *Πολύα*, *Πολύας* Herod. VIII. 21; *στήλη* et in titulis haud raro *στήλλη*. Addam denique, aliud nominis *Φυλλίδας* exemplum, quod quis afferre possit ex tit. Delph. n. 1690. 13, et ipsum incertum esse. Nam ibi Dodwellus dedit: *Φ. ΛΛΥΔΑΣ*, illud a Boeckhio restitutum est.

Tum nomen *Ποταμόδωρος* annotandum est lexicographis ut *Λαμάτριχος* v. 3, de quo v. ad n. III. 12. Ib. *γραμματίδ[δ]οτος* emendatio est Curtii, v. Ahr. I p. 175. 2. V. 5 *Πολυκρίτω* repetitum a me est ex Boeckhii titulo n. 1574. 6 (Ulrichs. p. 203 n. 21). Curtius scripserat *Πολυκρίτω*, quod Ahrensio quoque II p. 521 dubium videbatur. V. 6. idem vir doctissimus pro eo quod Curtius dederat *τὸν πρῶτον ἐστροτενάθησαν*, scil. *στρατόν* vel *στόλον* p. 110, collata inscriptione Leakeana n. 37, 27 (nobis III), ubi est *ΕΣΤΡΟΤΕΥΑΘΗ*, optime II p. 517 (524) *τοὶ πρῶτον ἐστροτεύαον* coniecit; alia exempla contractionis neglectae (nomina in —λαος, *Εύρουγάων*, *πρίασο* Aristoph. Acharn. 870 Dindorf.) collegit II p. 522. Verbum autem *στροτενάω* probari videtur imperativo *καταδουλεύατω* in Ulrichsii titulo Thior. IV. 18 Mus. Rhen. a. 1843 p. 557, quae forma est pro *καταδουλεύατω*, ut sunt *Ἐαμερίς* ap. Ross. Inscr. Ined. I n. 74. b 2, 7, 8 p. 33, *ἐπισκεάζειν* C. J. n. 1838. b. 6 *σκεοθήκας* ib. 12 (Ahrens. II p. 188, Franz El. Ep. Gr. p. 151. 3), *κατεσκεάσεν* n. 2344. 3, *ἐπισκεάσαντα* n. 3524. 24, *κατασκεάσαντες* n. 3953, g, *συνεαρσετέοντων* de mea coniectura in Curt. An. Delph. n. 24, 3 (. *ΥΜΕΛΡΕ*), *ἀπελεθέρα* Osann. Syll. p. 430, *ἀναπάεται* ib. 433, *Ἀγοῦσια* n. 3989. b v. III p. 63. b, n. 1324. 6; de *ΕΑΤΟΥ* i. e. *ἐαντοῦ* infra agam ad Boeckh. inscr. n. 1625. 65.

Imperfecti ratio est eadem, quae in verbis *γραμματεῦειν*, *ἐπιστατεῖν*, *διδάσκειν*, *αὐλεῖν*, *νικᾶν*, *ποιεῖν* cernitur, v. Bernhardt in Synt. Ling. Gr. 373. Contra recte habet aoristus verbi *ἀπογράφειν* n. IV et C. J. n. 1574. 2. V. 8 *Τιμασιθίω* Curtio debetur; ib. *Ἰππων* nomen est etiam in lapide sepulcrali, qui nunc ecclesiae Taxiarchi prope Coroneam insertus est. Dedit hunc titulum ex Finlayi apographo Leakeus Trav. in the north. Gr. II. 135 („in characters of the best times“), misitque apographum Boeckhio Rossius. V. 9 *Ὀλυμπίχιος*: *Ὀλυμπίχων Κορωνέως* mentionem Polybius fecit XXVII. 1, 9, Thebani titulus n. VIII. 32. Redit nomen infra v. 17. De nominis *Κορειάδας* (v. 9—10) integri-

tate maxime propter diphthongum dubito. Nota sunt nomina *Καφισιάδας* (v. 3), *Κοροινάδης* Thesp. n. 1542. 8 et *Κοιρατιάδας* Theban. Xenoph. Anab. VII. 1, 33 Hellen. I. 3, 15 Lobeck. Pathol. p. 350 : fortasse unum ex his in lapide fuit. V. 10 *Καλλιγίτονες* in Boeotia non rari sunt : n. 1593. 12 Orop. n. 1574. 12 Cop. et Orchomenius ut hic n. 1673 ex emendatione Boeckhii, quam novum Curtii apographum confirmat.

V. 10 *Πούθων* (sic iam Curtius) Orchomenius, sed Automedis filius est ap. Ulrichs. p. 247. 2 (n. X); Oropius n. 1593. 12; *Πουθόδωρος* in tit. Curtii Orchom. V. 11—2 *Ἀγασιῆος* pro Curtii *Ἀγάσσιος* acceptum refero Ahrensis II p. 526 : tit. Ulrichs. l. l. 4 *Ἀριστοκλείος Ἀγασιῆω*; v. Anal. Epigr. p. 216. V. 12 *Ὀρνιῆος* num sanum sit nescio; suspiceris *Ἀρνιῆος* (*Ἀρνίας* Thess. ap. Pap., Ross. Inscr. Ined. I n. 74. b. 20 Stir.), sed mutare non audeo. Ib. *Τιμόμειλος* dedi post Curtium; v. ad n. III. 8. Tum *Μοριχίος*, quae et ipsa Curtii est emendatio, certum potest videri; nam ut nihil tribuam scripturae lapidis C. J. n. 229. 13 *ἐπὶ Μοριχίδου* quam pro falsa habet Boeckhius p. 352. b cll. Lud. Dindorfio ad Diod. Sic. I. 496, 93, *ὁ νομεύς Μόριχος* est ap. Leonid. Tarent. XXVI, 1 (Lobeck. Pathol. p. 341). Non obscurum tamen, si quis mavult *Μοιριχίος* : *Μύριχος* i. e. *Μοίρ.* est n. 1579. 1 et n. III 34, Ahr. II p. 520. Diphthongus autem *οι* in hac nostra inscriptione non mutatur in *υ*; vid. v. 1, 2, 5. V. 13 *Φαστίω*. v. Ahrens. II p. 516, Unger. Theb. Parad. 149. Formatum est nomen ut adiectivum *ἄστικός* Lobeck. Path. p. 340, nisi fuit *Φαστύριος* ab *ἄστυρος* ductum. V. 13—4 Curtius : *Πτω...ανας Ἰωνας*, Ahr. II p. 526 : *Πτωῶν Μνασίωνος*. Et in prius quidem nomen, Boeotis satis frequens, ego quoque incideram; pro altero dedi *Φαναξίωνος* ad exemplum C. J. n. 1574. 4 (*Ἄναξις* Boeot. Diod. Sic. XV. 95), quae restitutio aequè probabilis videtur. Ita n. 1591. 34 Boeckhius *ΑΝΑΣΙΚΛΕΟΥΣ* in *Ἀναξικλέους* refoxit et Papeus *ΑΝΑΣΙΜΒΡΟΤΟΣ* numi Magnesiae in *Ἀναξιμβρο*. Ib. spiritus asper nomini *Ἀγέλαστρος* bene a Curtio praefixus est: C. J. n. 1637 *ΗΛΓΕΣΑΝΑΡΟΣ*, Ahr. I p. 168 II, p. 516 (quo tamen loco *HEPMELA* legendum videtur: nam sic titulum sepulcralem a Rossio missum habere in meis schedis annotatum reperio) et p. 519. *Ἠγήλαστρος* Thesp. est apud Thucyd. VII. 19. V. 15 *Σιλώνιος* tantum exempli causa a me positum est: n. 1577. 2 Suid. s. v. Potest etiam *Μιλ.* scribi (n. 1608 f. 21. 25. 26), aut cum Curtio *Φιλ.* coll. n. 1575. 4. 9. Ib. *Λακράτιος* Ahrensius scripsit II. 526, editor dederat *Λακράτιος*. Idem nomen Boeckhius de coniectura titulo n. 1670. 1 intulit; *Λακράτης* Theb. est ap. Diodor. Sic. XVI. 44. 47. 49. Tum Caphisodoros ex inscriptionibus quinque Curtius attulit p. 111; addo tit. Rossii ineditum qui est Lebadaeae, n. III. 7. (Leak. n. 37) et *Κηφισόδωρον* Demosth. XXXV. 14. V. 16—7 petii *Ἀριστοφάνεις* ex n. 1638, coll. Voss. de Hist. Gr. p. 403 West. In promptu tamen esse etiam *Ἀριστογένεις* et *Ἀριστομένεις*, me non fugit. Curtianum vero *Ἀριστο.νεσ*

nihili est. Nec quod ille v. 17 *XΛΟΥΛΕΙΟΣ* *Χιλονδεῖος* intactum reliquit, ego quidem probo; non enim video, unde forma duci possit. Facilius tulerim patronymicum *Χιλονδέης* i. e. *Χιλονδαῖος* derivans a *Χιλύδης* s. *Χιλούδης* (Ahrens. I p. 188. 215, II p. 527. 535), nomenque primitivum *Χίλως* in usu fuisse statuens iuxta alterum *Χίλων* ut sunt: *Φίλως Φίλων*, *Ίέρως Ίέρων*, *Βάθως Βάθων*, *Φίντως Φίντων*, *Ίππως Ίππων*, *Ἀριστύδης* (n. 2338. 28. 112) *Ἀρίστων*, *Νείκως Νείκων*. Quam rationem si improbas — et sunt quibus non magnopere *Κρονιδῆς* placet, Corinnae ab Ahrensi l. l. restitutum — vide num liceat in titulo difficulter lecto pro *XΛΟΥΛΕΙΟΣ* coniecere *ΦΛΟΚΛΕΙΟΣ*. *Φιλοκλῆς* Thebanus est n. 1587. 10, Lebad. n. 1668. Ibid. de *Λεύξιππος* v. Ahrens. II p. 517. *Zeuxippos* Boeotos sistunt titulus Leakei n. 42 (n. XVII), Polybius XVIII. 26, 5 sq. XXII. 2, 4 XXIII. 2 et Livius XXXIII. 27. 28. V. 18 *Διονούσιος* Ahrens. II p. 521 in fine scripsit (v. n. III. 25); eundem confer de *ιων* p. 519. V. 20 Curtiano *Ὀνάσιμος* praefendum erat *Ὀρνάσιμος*, quod Ahr. dedit II p. 526; conf. n. III. 13, 17 Orchom., n. 1574. 24 *Εὐφρονίσκος Ὀνάσιμος* Cop., *Ὀνήσιμος Κορωνεύς* n. 1587. 8, Theb. n. 1681. 3, atque *Ὀνάς*, quod ex Mionneti numo Boeotio Papeus protulit, fuerit *ΟΝΑΣΙΜΟΣ*. Ib. *Βίωτος* Boeot. est ap. Leakeum l. l. n. 66. V. 20—1 emendationem Curtii satis lenem, sed dubitanter ab illo propositam, *Καραίωνιος* recipere, quam cum Ahrensi *Καλιώνιος* (II p. 526) corrigere malui. Nam *Καραίων* viri nomen clare legitur in tit. sepulcr. inedito, quem in ecclesia vici S. Georgii prope Coroneam servatum Rossius descripsit. Fictum autem est id nomen pariter atque *Καράϊχος* v. 26, C. J. n. 1573. 2 n. 1575. 8 a *Κάραϊος* s. *Καραῖος* Jovis in Boeotia culti cognomine (Unger. Theb. Parad. p. 463, Meinek. Fragm. Com. Gr. I. 85), quemadmodum habentur *Ἐρμαῖος*, *Ἐρμαίων* C. J. n. 1893, *Ἐρμαίωνδας* Theban. ap. Thucyd. III. 5, *Ἀθήναιος*, *Ἀθαναίων* C. J. n. 3794. 3. 6. 15, *Ἀθηναίων* Theognost. Canon. p. 29. 3. Diphthongus vero *αι* pro *η* videtur eodem iure tolerari posse, quo est in *Ἐρμαῖω* n. 1573. 2 (Ahr. I p. 188 n. 2 *Ἐρμαῖω*), et in titulo satis antiquo Thebano n. XII, quem Curtius mecum communicavit (*ΘΕΟΚΚΩΕΡΜΑΙΩ*), licet in eodem sit *Ποτειδάωνι ἐμπνλήσι*. V. 21—2 nomen *Σάθων* Curtio propter obscenitatem, opinor, indignationem movit, unde interrogandi signum ille apposuit; sed cf. Papei lex., Menag. ad Diog. Laert. III. 35, Phot. lex. *Σάθων· ἐποκόρισμα παιδίων ἀββένων· οὕτως Τηλεκλείδης* (Meinek. Fr. Com. I p. 377), cui non prorsus dissimile, quod Augustus saepe Horatium putissimum penem appellavit. Atque huc pertinent *Λαισποδίας*, *Κερκώλας* s. *Κερκίλας* (Neue Sapph. Mytil. Fr. p. 2, Lobeck Pathol. 125), *Φαλῆς* Aristoph. Acharn. 263. V. 22. *Ὀμολώϊχος* nomen fuit in Boeotia satis frequens; ductum est ab Jove qui dicitur *ὀμολώϊος* (Boeckh. C. J. I. p. 733. b, Ahrens. I p. 76 n. 4) sive *ὀμονῶος* Boeckh. v. II p. 870 b. Scriptura *Ὀμολώϊχος* aliquoties annotata (Unger.

Theb. Parad. p. 464) vitium contraxit, nam omega ubique fide optimorum testium nititur, nec Boeotica *πατροῖος, ἡροῖος* (Ahrens. I p. 193 n. 9) contulisse iuverit. Exemplis autem iam a Papeo collectis (Plutarch. Syll. 17, C. J. n. 1577. 7) adde n. 1590. 3, n. III. 32, n. V. 8, titulos Rossii ineditos duo unum in ecclesia Taxiarchi prope Coroneam, alterum Thispensem (*Ὁμολώχε, Καβειρίχα χείρετε*), inscript. Stephan. n. 36, 2; *Ὁμολώχε* est in tit. Rossii Anthedonio. V. 24 Curtius *Μνασίων Μνασιθίων, Λαμ...ων*, sed *Μνασιθίω* scribendum fuisse Ahrensius intellexit II p. 526. Statim quod finxi *Ἐπαμίνων*, me non pro certo venditare, vix est quod dicam. V. 25 Curtius sine causa *Μούρων* scripsit, Ahrens. II p. 521. Tum *Συμφόρω*, quod ego conieci, non videtur probabilitate aliqua carere; id nomen Boeoti est Holmonii, si Curtius recte titulum Boeckhii n. 1755 Boeotiae vindicavit, Mus. Rhen. 1843 p. 113. n. 10, 14. Nolui autem *Συμφόρω* ponere, quod est *Πολυκρίτω* v. 2, *Θρασύλαος* v. 8, *Ὀλυμπίχιος* v. 9, *Ἐδρίλοχος* v. 13, *Μύρων* v. 25, cf. Ahr. I p. 181, II p. 519, 521. V. 26 pro *Τιμάνδριος*, quod Curtius dedit, potes etiam: *Τιμανδρίδαο* ut n. 1574. 5.

III.

Orchomeni in monasterio. Integrum titulum Leakeus dedit in Trav. in the north. Gr. T. II n. 37, postquam versus 18—26 (*Κτεισίαο — Καλλιμέλιος*), a Boeckhio sub n. 1573 repetitos, iam olim publicaverat.

I ΡΩΝΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
 Λ. . ΜΕΛΙΛΑΓΡΑΥΕΙ ΚΑΚΟ
 ΙΤ. . Κ. . ΝΑΠΟ ΔΗΛΑΣΙΑΝ
 ΑΝΕΙΣ . . ΣΙΝΤΗΠΟΛΕΙΠΑΡΕΙ
 5 ΑΝΠΟΛ. . . ΑΡΧΟ . . ΥΠΕΡΤΑΛΠΟ
 ΔΙΟΣ ΑΝΤΙΓΕΝΙΑΣΕΥΚΡΑΤΙ
 ΔΑΟΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
 ΤΙΜΟΜΕΛΙΟΣΚΑΦΙΣΙΩΝΟΣ
 ΣΟΥΝΔΙΚΟΣΞΕΝΟΚΑΛΙΑ
 10 ΜΝΑΣΙ . . ΝΩΦΗΛΙΜΟΣΦΛΑΟΜΕΙ
 ΩΛΓΕΙΣΙΛΛΑΟΣΦΛΑΠΠΩΜΑΤΡ
 ΚΑΛΙΑΣΔΑΜΑΤΡΙΝΩΕΙΣΓΟΡΕ
 ΝΑΣ . . ΟΣΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣΕΥΡΟΥ
 ΦΑΩΝΔΑΜΟΤΕΛΙΟΣΚΑΛΟ Δ
 15 ΔΑΣΦΛΑΟΜΕΛΩΣΩΚΡΑΤΕΙΣ

ΜΕΓΑΛΙΛΑΟΤΟΟΜΟΛΟΓΟΝ . ΑΡ
 ΝΑΣΙΜΟΝΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣ
 Π. ΚΤΕΙΣΛΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣ
 ΕΡΧΟΜΕΝΥΣΔΕΚΑΡΑΙΧΩΡ
 20 ΜΑΙΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΑΝ
 ΤΙΓΕΝΙΔΑΘΕΥΚΡΑΤΙΔΑΟ
 ΚΑΦΙΣΟΔΩΡ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
 ΤΙΜΟΜΕΛΙΩΚΑΦΙΣΙΩΝΟΣ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΑΟΝΤΟΣΤΥ
 25 ΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣΛΙΩΝΟΥΣΙΩ
 ΚΑΛΛΙΜΕΛΙΟΣΤΥ . . ΡΑΤΟΝ
 ΕΣΤΡΟΤΕΥΔΟΗΔΕΕ . ΝΑΟΑ
 ΝΙΑΟΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣΧΙΟΝΙΟΣ
 ΚΑΙΛΑΡΕΤΟΣΦΛΑΟΞΕΝΩΔΙΟΥ
 30 ΣΙΑΣΟΝΤΟΥΝΠΙΩΝΟΣ
 ΑΝΔΡΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
 ΟΙΩ . ΑΡΧΕΛΛΑΟΟΜΟΛΕΙΧΟ . . .
 ΣΤΕΝΙΔΑΟΟΞΟΥΜΑΧΟΣΔΟΥΚΩ
 ΝΟΣΚΑΛΛΙΩΝΔΑΣΜΥΡΙΧΩ

- 1 — — — — ρώνδαο ἄρχοντος
 — μεῖ διαγράψει — — — —
 — — — — διπλασίαν
 — — — — τῇ πόλει· παρεῖσ-
 5 αν πολ[έμ]αρχο[ι ο]ἰπέρ τᾶ[ς] πό-
 λ]ιος Ἀντιγενίδας Εὐκρατί-
 δας, Καφισόδωρος Ἀρίστωνος,
 Τιμόμειλος Καφισίωνος,
 σούνδικο[ι] Ξενοκλίδα[ς]
 10 Μνασι[ξέ]ρω, Φήδιμος Φιλομεί-
 λ]ω, Ἀγείσιλαος Φιλίππω, Ματρ[ο-
 κλί]δας Δαματρι[χ]ω, [F]ί[σ]τ[ο]ρε[ς]
 Ὀγιάσ[ι]μος Θιογιτόνος, Εὐρου-
 φάων Δαμοτέλιος, Καλο[χλί-
 15 δας Φιλομείλω, Σωκράτεις

- Μεγαλίας· τὸ δὲ λόγον [π]ᾶρ
 Ὀνάσιμον Θιογίτονος .
- II Κτεισίαιο ἄρχοντος Βοιωτῆς,
 Ἐρχομεν[ί]υς δὲ Καράτῳ, Ἐρ-
 20 μαιῶ, πολεμαρχιόντων Ἀν-
 τιγενίδαο Εὐκρατίδαο,
 Καφισοδώρ[ω] Ἀρίστωνος,
 Τιμομείλω Καφισίωνος,
 γραμματιδδοντος τῆς
- 25 πολεμάρχου [Α]μιωνοσίω
 Καλλιμέλιος τὸ [π]ρᾶτον
 ἔστροτεύαο[ν]· Λέ[ξ]ω[ν] Ἀ[θ]α-
 νίαο, Καλλικράτεις Χιόνιος,
 Κ[λ]ιάρετος Φιλοξένω, Λιου-
 30 σίας Ὀ[λι]ονπτιώνος,
 Ἄνδρων Ἀριστίωνος,
 Θ[ι]ων Ἀρχελά[ω], Ὀμολ[ώ]χο[ς] Λα-
 σ[θ]ενίδαο, Ὀξομάχος Λούκω-
 νος, Καλλιῶνδας Μυρίχω·

Quae ad restituendum hunc titulum contuli, pleraque omnia Ahrensio debentur, qui de dialecti genere exposuit II p. 520. N. I v. 1—15 pactum est conventum inter privatum aliquem vel privatos et urbem Orchomeniorum. Si cum altera aliqua civitate rem Orchomenii haberent, v. 5 legeretur *οὐπὲρ τὰς πόλιος Ἐρχομενίων* (ut n. 1569. a. III. 28). Sed ab initio multa desiderantur. V. 1 Ahrens. II 525: *Χη]ρώνδαο* aut *Χα]ρώνδαο*. Addideris *Ἡσ]χ]ρ.*, *Ἰα]ρ.*, sed sine fructu. V. 2 *μὲι διαγράψει* (i. e. *μὴ διαγράψει*) Ahrens. II p. 519, 523. Agi videtur de mulcta solvenda (*διπλασίαν*), si qua pecunia perscripta i. e. numerata (Stephan. Thes. II. 4, 1131 A, Menag. ad Diogen. Laert. II. 137) non fuerit. Eam pecuniam urbs videtur a privato mutuata esse: conf. C. J. n. 1569. V. 2—3 fortasse mentio *κατοπτῶν* latet (de quibus v. Boeckh. v. I p. 731. b), et v. 4 ab in. forma verbi *δανείζειν*. Ibid. exspectabam *τῇ πόλι;* tum *παρεῖσαν* petii ex C. J. n. 1732. a. 40, b. 28, n. 2562. 22, n. 3175. 12. Apud Corinnum tamen (fr. 14 Schneidewin. Delect. p. 436, Ahrens. I p. 279 sive fr. 9 Bergk. Poet. Lyr. 813) *ἦσθα* legitur. V. 5 *πολέμαρχοι* est, non *οἱ π.*, ex usu in magistratibus haud raro (n. 1570. a. 21. 26. 33), quem attigit K. W. Kruegerus in libro bonae frugis plenissimo Griech. Sprachl. für Schul. Heft II p. 87 n. 7.

Tres autem tantummodo polemarchos fuisse, ex hoc titulo apertum est. Iam quum iidem homines iterum in altera inscriptione habeantur v. 20 archonte Caraicho, v. 1 autem archon sit — *ρώνδας*, aut Antigenidas, Caphisodorus et Timomelus per complures deinceps annos polemarchi fuerunt, quod tamen parum est credibile, aut novis alius anni comitiis iidem iterum creati sunt, aut mentio archontis — *ρώνδαο* nihil commune habet cum anno eo quo, archonte Caraicho, Antigenidas cum collegis munere functus est, semel omnino ille polemarchus factus. Rebus pecuniariis polemarchos immixtos fuisse, Boeckhius docuit v. I p. 730. b. V 5 *οδπέρ* scripsit Ahrens. II p. 520. V. 6 nomen Antigenidae in Boeotia potissimum tibicine Dionysii filio inclaruit v. Meinek. Fragm. Κομ. III p. 186—7. V. 7 *Ἀρίστονος*: n. II 16, C. J. n. 1569. b. I p. 746. b Orchom., n. 1575. 10, 15 et fortasse n. 1588. 3 Lebad., n. 1593. 9 Thesp. n. 1596, 1 Chaeron. (ubi tamen novum Rossii apographum *ΑΡΙΣΤΙΩΝ* habet), Leak. n. 48 tab. XI Acraeph., tituli sepulcr. ined. Ross. duo (Leak. II p. 134) Coron., Curt. Anecd. Delph. n. 42, 4 Boeot. V. 8 nominis *Τιμόμειλος* (n. II. 12) alteram partem esse vocem *μήλον* (Boeot. *μῆλον*, quod Doricum est *μήλον* Ahr. II. p. 145. 7 p. 153) Boeckhius voluerat v. I. p. 744. b, 745. a et post eum Ahrens. I p. 184, Franzius Elem. Epigr. Gr. p. 197 et Papeus Lex. Nom. Pr. p. 22. a. Atque eiusdem originis videbantur esse *Εὐμείλος* n. 1569. a. I. 2 Orchom. sive *Εὐμήλος* Coron. ap. Ross. I n. 86. 3 (*Εὐμειλίδας Ἐρχομένιος* n. 1593. 18, sed lectio est dubia), *Καλλίμηλος* Theb. C. J. n. 1584. 39. 43, *Μνασίμειλος* Lebad. n. 1575. 8 (*Μνασίμηλος* Ross. n. 75. 7 Stiride) *Σαύμειλος* ib. 12 (Ahr. I. 202), *Φιλόμειλος* infra v. 10 et 15 s. *Φιλόμηλος* n. 1570. b. 32, si quidem eo loco Boeotum intelligi probabile est. Nec aliena esse ego cum viris, quos laudavi, opinabar: *Φάρων* n. 1569. a. II. 14 Orchom., *Ἀρνοκλείς* n. 1593. 8, quam scripturam integram esse suo loco ostendam, *Ζεὺς μείλλας* vel *μειλίχιος* i. e. *μηλίχ.* Boeckh. I p. 740. a, Ahrens. I p. 185, (Apollo *Μαλόεις* Meinek. Delect. p. 151, aliter Ahr. II p. 507), *Μηλόβιος*, *Πασίμηλος* (Lobeck. Pathol. p. 110 n. 11), *Πάσιππος* (Pap.) a verbo *πάσμαι*, *Εὐσιππος*, *Κάλλιππος*, *Μνάσιππος* s. *Μνήσιππος*, *Κλείππη*, *Κλείππιδης*, *Ζώσιππος*, ne de omnibus Boeotiae multa dicam inde ab Hesiodo notis: *μήλον ἔνεκ' Οἰδιπόδαο*, C. J. n. 1569. 39, Kruse. Hell. II. 1. 515. Sed aliter Welckerus (Der epische Cyclus p. 274 not. 443), qui in nominibus *Εὐμήλος* (poet. epic.; pat. Anacreont., adde citharist. Lucian. adv. indoct. X), *Καλλίμηλος* (C. J. n. 1584 pat. tibicinis Theb.), *Κλεόμηλος*, *Ἀρχίμηλος* (epigramm. poet.) *Ἀριστομηλίδας* (Paus. VIII. 47, 4 Lobeck. Paralipp. p. 6), *φιλομήλη* nomen *μέλος* producta vocali agnoverit. Et mihi quidem de nonnullis recte vir eximius praecipere videtur; verum vel in iis quae composuit nominibus, quum plura posset, reperiri arbitror, de quibus ipsi Graeci veteres, si sententiam quaereres, in alias alii originationes discessuri essent. Quod vero ad Boeotia nomina attinet, Boeckhio assentiri non dubito.

V. 9 *σούνδικοι* de coniectura scripsi. Quum enim, ex optima Ahrensii emendatione II p. 516, *Είστορες* (*Ειδρίας* n. 1575. 3) i. e. arbitri (an *μάστιγες*?) demum v. 12 sqq. perscripti sint, non apparet, quae sint partes trium qui Xenoclidam sequuntur hominum, nisi aut mecum facis, aut, quod minus probo, singularem *σούνδικος* ad Phaedinum quoque et Agesilaum et Matroclidam referendum esse censes. V. 10 tit. Lebad. Stephani n. 46. 2 *Μνασιξίνα*. Φήδ. est pro *Φαίδιμος*, Ahrens. II. p. 520. Cum eodem p. 519 v. 11 scripsi *Ἀγεισίλ.*, vid. ad n. II. 14. V. 12 *Λαματρίνω* fortasse alicui tolerandum videatur ell. *Πατερῖνος* (Leak. tr. in th. Mor. n. 46. 6); sed praetuli, litteram *ζ* inserere propter n. II. 3 *Εὐχαρίδαο Λαματρίνω* et inscriptionem Stephani ipsam quoque Orchomeniam n. 54 *ΒΟΥΚΑΤΕΣ ΛΑΜΑΤΡΙΧΟΣ*. V. 13 ex v. 17 suppletus est. Tum lapidis vestigia premens *Καλο[κλί]δας* malui quam *Λ[α]μ[ο]κλί[δας]* (Plutarch. Pelop. 8. 11, de genio Socr. 26. 30, C. J. n. 1575. 4). Quamquam enim nomina, quae a *Καλο-* incipiunt, rara et partim recentiora sunt ut *Καλόξενος* (Orop. Leak. n. 63 tab. XV: *ΧΑΛ.*, Curtii schedae *ΚΑΛ.*), *Καλότυχος* C. J. n. 2472. b. 1, n. 4264. 11. 12, *Καλ[ο]τύχη* in tit. Hypat. n. 193 ap. Curt. Inscr. Att. XII p. 32 ubi ille *Καλ[α]τύχη?* proposuit, *Καλόκαιρος* Pap. et Osann. Syll. p. 465 n. VI, C. J. n. 4248. 3, *Καλόδωρος* ap. Plantum, Ritschl. Ind. schol. Bonn. 1843—4 p. V, tamen *Καλονίκη* Aristophanis in *Lysistrata* usum probat etiam antiquiorem. Adderem ex Curtii Anecd. Delph. 52. 2 *Καλόνικος* (lap. *ΚΑΛΑΝΙΚΟΥ*), nisi praestare artrarer *Καλ[λι]νίκου*; editor *Καλανίκου*, parum credibiliter. Ceterum *Καλλιζήης Θεσπιεύς* est n. 1590. 3, *Καλλιζήδας* Theb. n. 1578. 10. V. 15 *Σωκράτης*: v. Pap. in Lex., C. J. n. 1583. 8. V. 16 *Μεγάλλας* idem est nomen quod *Μεγαλέας* (Polyb. IV. 87; Plutarch. Arat. 48 *Μεγαλαίου* librariorum vitio). Vocalem *ι* Ahrensii II p. 518 ut in *Μνασίας* n. 1575. 11 ad Boeotismum refert; adde *Λαμίαο* n. 1575. 6, *Φοισίας* ap. Leak. tom. II. p. 135, *Πορθίας* in Rossii tit. Coron., *Πορθίας* n. II. 7; *Ἀρι]στέας* tamen videtur esse n. 1569. b. 5 et sunt *Ἀρχία Ταναγραία* n. 1542. 3, *Νικία Θεσπιῶ* ib. 8, *Τιμέας* Platae. n. 883. 1, nec ignorat quisquam, vulgo in eiusmodi nominibus inter *-έας* et *-ίας* variari, Lobeck. Patholog. p. 495. V. 16: *τὸ ἔχοντες τὰς ὁμολογίας* n. 1569. a. 27 et 35; de *πέφ* v. Ahrens. I p. 212, de accusativo Boeckh. I p. 726. b, *θέσσαι τι παρά τινα* id. I p. 890. a, *σῆσαι π. τ.* II p. 851. a, *παραμένειν π. τ.* Curt. A. D. n. XVI. 10, Krueger. Griech. Sprachl. II p. 299 n. 36 ann. 1.

N. II. v. 19 recte olim Leakeus *ΕΡΧΟΜΕΝΙΥΣ*. V. 2 Ahrens. *Ἐραῖω*, v. ad n. II. v. 20. V. 21 noli in eo haerere, quod non est scriptum *Ἀντιγενίδαο τῷ Εὐχαρίδαο* et sic deinceps: C. J. n. 1568. 3. *Ἀντιχαρίδαο Ἀθανοδώρω*, n. 1593. 6 sqq. V. 8 *Λιωνοσίω* v. Ahr. I p. 201.; de vv. 26—27 dictum est ad n. II. 6. V. 27 emendationem

meam *Λέξων* comprobatum iri spero: *᾽Ονήσιμος Λέξωνος Κορωνεύς* est n. 1587. 8. V. 28 *Χιόνιος* (a *Χιόνις* Pap. s. v.), Ahr. II. p. 522. Idem v. 29 *Κλιάρετος* rescripsit II p. 518, *Λιουσίας* (i. e. *Λυσίας* n. 1570. b. 39), *᾽Ολιουνπίωνος* v. 30 p. 519 *᾽Ολυμπίων Ταναγρα.* n. 1542. 3), tum v. 32 *Θίων* p. 518 et *᾽Αρχελάω* p. 522. Exemplis nominum, quae sunt in *λαος*, non contractorum (Ahrens. l. l.) addo *᾽Αρχελάα* ap. Leak. tom. II. p. 134, *᾽Αναξίλλας* inscr. Ross. Tanagr., *Νικόλαος* Leak. t. XII n. 53 sive Ulrichs. p. 249 n. 24, *Φειδόλαος* v. ad n. 1571. 37; *Τιμόλαος* Ross. In. Ined. n. 70. 3, ubi pro Rossiano *ΛΑΗ* in fine Kramerus ap. Davidoff. n. XX p. XXIX *ΛΑ.* exhibet. Fuit: *ΛΑΩ.* V. 32 *Λασθενίδαο* (*Λακράνειος* n. II. 15, *Λαδάμας* n. 1675) scripsi, non quod certum esse crederem, sed ut lacunam explerem: *Λασθένης* Theban. Aeschyl. VII. c. Theb. 620, Krause. Die Gymn. u. Agonist. d. Hell. p. 781. Elementa vero *Θ* et *Τ* ab iis, qui titulos transcripserunt, saepe inter se confusa sunt; sic est *ΕΠΙΣΤΕΝΗΣ* ap. Dorvill. Sicul. p. 530 pro *᾽Ερισθένης.* V. 33 *᾽Οξούμαχος* (Ahr. II p. 519) novum est nomen. Eurymachus Theb. apud Herodotum et Thucydidem habetur, Astymachus Platae. ap. Thuc., Mnasimachus Lebad. ad C. J. n. 1575. 9, Clitomachus, v. Pap. al. V. 34 *Καλλιώνδας* (Ahr. II p. 525) descendit a *Καλλίων*, quod in usu fuit iuxta *Καλλίας* ut *Μνασίας Μνασίων*, *᾽Αρχίας ᾽Αρχίων*, *Πυρρίδας Πυρρίδιων*, *᾽Αριστίας ᾽Αριστίων.* Ib. *Μυρρίχω* v. ad n. II. 13. *Μύρριχος* Boeotus habetur ap. Polyb. XXIII. 2, 16 (Boeckh. I p. 726. a), quod si idem est nomen, conferri potest *ΧΑΙΡΡΟΝΕΑ* n. 1679. Contra ea Boeoti dixerunt *Πύριχος* (tit. Ross. Thisp.) pro *Πόρριχος* opinor, et *Παρησία* n. 1603. 7 pro *Παρρήσια.* Vide etiam Lobeck. Patholog. p. 222 de scriptura *Μύρρινα* et *Μύρινα.*

IV.

Copis (hodie *ἡ Τοπόλεια* Ulrichs. p. 203. n. 19) fragmentum catalogi militaris, quo praeter archontem, duo polemarchos, lochagum et scribam peltastae XVIII recens conscripti recensentur, Ulrichs. p. 199, qui p. 203 n. 21 tantum versum septimum attulit:

ΤΟΛΗΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ

τοὶ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας.

De praepositione *ἐμ* vid. Ahrens. II p. 525, et ad nomen *πελτ.* confer inscript. Rosettan. v. 7 *πιεροφόραι.* Letronneus ibi laudavit nomen Cercidae *βακτροφόρας* (Diog. Laert. VI. 76) et, cui id debet, Lobeckium in Wolfii Litter. Analect. III. 56.

B. Ad titulos Boeckhianos.

N. 1562 repetiit Leak. Trav. in the north. Gr. tab. XV n. 70 et minusculis v. II p. 457. *Λωροθίω* v. 2: *Λωροθία* tit. Ross. Lebad. *Λιουσκορίδα* v. 4 pro sano habet Fr. Graefus, quem A. Dieterich collega meus mihi indicavit. Ille ita (Die Einheit der Sanskritdeclination mit d. griech. u. lat. Erste Abth. St. Petersburg 1843 p. 25) — „bemerkenswerth bleibt es, dass im Griechischen kein vollständiges *ovg* oder *ωg* des Genit. der sogenannten 2ten oder O-Declination dem *αg* der A-Declination entsprechend, sich erhalten hat, während dieselbe Endung sich in der 3ten Declin. unorganisch findet, wie *Λιουσκορίδα*, B. Corp. Inscr. p. 722. 6 (?) und in den Pronominibus *ἐμείωg*, *τιούg* etc. Apollon. d. Pron. p. 95.“ De *ἐμοῦg* Corinnae v. Ahr. I. p. 207. Sed illud vitiatum esse puto sive quadratarum sive Leakei errore pro *Λιογκορ*. Sic Anglus n. 1594. 8 dedit *ΕΙΡΩΛΙΑΣ*, ubi reliqui *iota*, quod ante *A* ponendum videtur, omittunt; et C. J. n. 661. 2 *ΔΙΟΥΜΗΛΗΣ*. Dioscuridas Athenienses composuit Papeus in lex. Ad v. 4 *Φυλίας* („locus in quem itur“) v. Gieseus Ueber d. aeol. Dial. p. 292, et idem ad *Φισοτελίαν* v. 5. p. 302.

N. 1563 *a* est apud Leak. p. XIV n. 60, initiis tamen versuum paulo aliter dispositis quam sunt in Corpore Inscr.:

ΣΑΡΧΟΝΤΟΣ

ΟΥΡΡΑΝΙΟΣ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ

ΤΟΝΚΗΣΓΟΝΩΣ

ΑΙΑΝΚΗ

ΑΓΑΝΚΗ

ΕΡΓΕΤΗΣ

V. 3 Leak. *ΙΕΡΟΚΑΕΙΟΣ*, sed usus Boeotorum requirit *IAP*, quod Boeckhius dedit, v. Ahrens. I p. 178; nec est quidquam confusione elementorum *E* et *A* frequentius. Frustuli *b* versus 1 non est in Leakei exemplo. In eodem v. 2 littera *A* super *E* initiali v. 3 posita cernitur. In *c* Leakeus prius *E* v. 2 non habet, nec *I* in fine v. 4. Minusculis dedit n. *a* et *b* tom. II. p. 447.

N. 1564 minuscul. ap. Leak. II p. 631. V. 2 lapidis scripturam *τιούχαν* tenendam fuisse, Ahrensius docuit II p. 519. Idem v. 4 recte, opinor, scripsit *Ἀγέδικος* (i. e. *Ἡγησίδικος* Pap.) I p. 182. Ad *Δαφίταιο* conf. Lud. Dindorf. in Steph. Thes. Par. II. 3. 919 C.

N. 1565 V. 2 *ἔδοξε τῷ δάμῳ* sc. *Βοιωτῶν*, Boeckh. p. 738. b: tit. ap. Ulrichs. p. 43 s. Welcker. Mus. Rhen. 1842 p. 213 n. 22 *περὶ δ' ἱππῆς τε γέρας θέσαν, οὐδ' προέηκεν* || *δάμος ὁ Βοιωτῶν* —. V. 12 conieci *Τιμομ[ε]ίλω* Anal. Epigr. p. 146;

pro . ΟΙΩΝΟΣ vide num fuerit non Πτωϊωνος, quod ibidem proposui, sed Θίωνος. V. 14 placet Ahrensii (II p. 522.) emendatio Ἰππίαο Εὐμαρίδαο: ΠΗΠΛΙΟΣΥΜΑΡΙ. ΑΟ prae Boeckhiano Ἰππίδος propterea, quod iam non est, cur litteram E nominis Εὐμ. excidisse statuatur. Nam per se forma Ἰππίς a Boeotis abiudicari nequit: Πίσις Θεσπιεύς Plutarch. Demetr. 39 i. e. Πεισίας, id. Amator. 2; Μᾶτρης ὁ Θηβαῖος Phot. bibl. p. 148. b. 1 Bekk., = Ματρίας, Ματρέας; Πόλυμης pat. Epaminondae, Πολυμίας C. J. n. 1771. 11. Ahrensio I p. 188 diphthongus in καί et Αἰτόναο v. 13 suspecta est. Et pro hoc quidem conicio X]αι[ρ]ών[δ]αο: in lapide esse traditur > ΑΙΤΩΝΑΟ; diphthongum ferendam puto.

N. 1567 et titulos in eodem lapide scriptos n. 1594 et n. 1607 Locrorum esse Ozolarum, acute Ahrensius perspexit I p. 235 not., Curt. Anecd. Delph. p. 22. Quo casu marmor ad Asopi viciniam delatum sit, non patet; simile quid habetur in titulo n. 4288 ubi v. Franz. v. III p. 154. b, et Boeckh. lem. n. 2329 v. II p. 250. Ad v. 4 Κλεογένης Ἀλιθίου Αἰγιεύς in Vindic. Onomat., Numburgi 1843, p. 14 contuli Ἀλιθίου Ξενοφώντος Αἰγιά ap. Polyb. XXVIII. 10, 9. 16, 3.

N. 1568 v. 1 nomen Αμοτοίδαο genuinum esse, aegre mihi persuadeo. Quodsi Rosei lectio ΑΜΟΙΤΟΔΑΟ, unde olim Boeckhiius Αμοινάδαο (Ἀνεμοίτας) effecerat diphthongo ΟΙ in Υ non mutata (Ahrens. I p. 193), nullius est auctoritatis: gravius mendum subesse et pro ΑΜΟΤΟΛΙΑΟ ponendum esse Αμο[κλ]ίδαο suspicor, vid. ad n. III. 14. Tum Boeckhiius in verbis: ἱαρειάδδοντος Ἀντιχαρίδαο Ἀθανοδώρω ΑΡΙΟΛΙΣ Αἰ μελιχίν p. 740 coniungit ἱαρ. cum Αἰ; sed mihi ea ratio hanc ob causam minus placet, quod iam nomen proprium interpositum est contra morem: n. 1570. a. 1 ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου, n. 1587. 4 ἱερατεύοντος τοῦ Αἰὸς τοῦ Σωτήρος Θεομνήστου τοῦ Παραμόνου. Nec satis ex usu verbum ἱαρειάδδων adscisceret dativum (tit. Tithor. I. 2 Mus. Rh. 1843 p. 553, II. 2 p. 554, IV. 3 p. 556, V. 3 p. 557, VI. 2 p. 558), quum genitivus certe multo saepius sequi soleat; v. exempla plurima in Anal. Epigr. p. 67. Igitur, dum praestantior medela reperitur, Osannianum (Syllog. p. 188 n. 45) ἁ πόλις (sc. ἀνέθηκε) amplector. Ad ἱαρειάδδοντος vero facile Αἰ retracebitur. V. 4 et 7: vid. ad n. III. 8; Ζεὺς Μηλώσιος C. J. n. 2418 v. II. 355. b, Lobeck. Pathol. 430, Ahr. I p. 185. Idem I p. 181 v. 7 ΤΥΟΥΘΝΙΕΣ dedit τὸ θύοντες (Boeckh. θού.) et v. 10 bene ἐὶ (i. e. ἦ) πὰρ τὸ [ἱα]ρ[όν] v. I p. 184 n. 6. Quod vero Gieseus l. l. p. 409 (Franz. El. Ep. 55) incertum esse dicit, utrum ἱαρος an ἱαρος Boeoti pronunciaverint, eam dubitationem mihi tollit titulus Orchom. Stephani

n. 52 *ΗΛΩΝΙΑΣ* i. e. puto *Ἰα[ρ]ώνδας*; sic doricum quoque *ΗΛΑΡΟΝ* in galea Hieronis C. J. n. 16. 1, et *Ἰαροφῶν* ap. Franz. El. Ep. Gr. n. 17 p. 56, ubi forma est spiritus antiqua. Rem ipsam, quae dedicatur, nominari arbitror v. 8 ὅπως ἔχωνθι τῶν πολιτῶν τὸ θύοντες τῷ Διὶ τῷ μελιχίν *ΟΧΛΑΤΙΧΡΕΙ-ΕΙΣΟΗΓ* || *ΤΙΜΥΚΑΤΑΣΚΕΥΑΤΤΗ* : *φιάλη χρεῖσθη ἐντίμω, κατασκευάστη κτλ.* quemadmodum est n. 1570. a. 30: *κατασκευάσαι τῷ θεῷ (Ἀμφιαράω) φιάλην χρυσῆν.* Diphthongus *ει* infinitivi *χρεῖσθη* a lapicida male duplicata fuerit (*ΟΣ* n. 1577. 11); ipsum autem *ει* recte habet, nam doricum est *χρησθαι*, Ahrens. II p. 131 coll. v. I p. 182. 2. *Ἐντίμω* est „pretiosa“, Steph. Thes. III. 4. 1170 D., et conf. C. J. n. 2852. 18 *ἵνα ἔχητε σπένδειν καὶ χρᾶσθαι* — ἀπεσταλμένη τῆδε πολιάνθη v. II p. 552. b. *Κατασκευάστη* est infinitivus aoristi, Ahrens. I p. 209 n. 2. Tum fuerit v. 9 κ[τ]η *θέμεν* ἐν τῷ ἱερῷ ἐὶ παρὰ τὸ ἱερόν [*ἔπα κα*] *δοκίει κάλλιστον* [*εἶμεν*].

N. 1569 a, quam inscriptionem Boeckhii egregie tractavit, repetiit Franzius El. Ep. Gr. n. 74 p. 192 sqq. et Leakeus minuscul. II p. 634 coll. p. 154. V. 1 de origine nominis mensis *Θειλουθίω* v. Ahrens. I p. 173 n. 6. V. 2 nomen *Ἀρχίαρος* esse idem quod *Ἀρχίερος* (Boeckh. p. 740. a, Ahrens. I. p. 178) ideo pro incerto habeo, quod ipsum *Ἀρχίερος* probatum non video. Comparaverim potius nomina *Καλλίαρος*, *Μεμβλίαρος*, *ᾠλίαρος*, Lobeck. Patholog. p. 257. Sed cave corrigas *Ἀρχίατρος*. V. 7 scrib. *παρὰ Εὐφρονα*; typheta male *παρὸ Εὐφρ.* V. 31 *τε-θεῖσας* Ahrens. I p. 204. V. 35 Gieseus p. 325 suspicatur scribendum esse *ἀποδεδόάνθι*. V. 49 verbum *πράτ[τ]η* dubium videtur Ahrensi I p. 176 et 209. V. 54 *ἔμπρακτος* v. Curt. Anecd. Delph. p. 44—5. Ibid. b. 8 Boeckh. *Ἄνθιππος*, pro quo et *Ἐ[ν]θιππος* fuisse posse Franzius censuit l. l. p. 198; idem diu est quod vidi, quamquam in lapide tam lacero mutare quidquam nolui, Specim. Onom. Gr. p. 44. Osannus contra: *ΑΜΦΙΠΠΟΣ*, quae eadem varietas est in appellativis *ἀμφίππους* et *ἀνθίππους* ap. Diod. Sicul. XIX. 29, ubi v. Wesseling. v. V. p. 282 Lud. Dindorf.

N. 1569 c attigi in Spec. Onom. Gr. p. 111 sq. De Probasia vide etiam Ahrens. II p. 516, Unger. Theb. Parad. p. 101, Brandis. Mittheil. neb. Griech. I p. 242, Stephani Reise d. e. Geg. d. n. Gr. p. 66, Leake Tr. in the n. Gr. v. II p. 142, Forchhammer. Hellen. v. I p. 186. V. 8 *Τιμόλα* Ahrens. II p. 522. V. 11 τὸν *δρον τὸν ἐν τῇ ΔΟΥΓΛΑΣΙ*, v. 15 *ΔΙΟΥΣΙΛΛΙΟΣ* (Boeckh. *Διωνουσιάδος*): an utroque loco fuit *Λιουσιάς* i. e. *Λουσιάς* (Ahr. II p. 519), nomine a verbo *λούειν*

ducto? V. 15 Ahr. I p. 181 πορπουλ. e πορπολιάδος corruptum censet.
V. 17 lapidis EYΛΟΜΟΝ εὐδομον non displicet eidem I p. 174.

N. 1570. Cum eo quod decretum, quo vasa Amphiaraii sacra refici iubentur, communis est Boeotorum concilii, bene conveniunt haec Diogenis Laertii II. 142: διέτριβεν (Μενέδημος) ἐν Ὀρωπῷ ἐν τῷ τοῦ Ἀμφιάρεω ἱερῷ· ἐνθα χρυσῶν ποτηρίων ἀπολομένων, καθά φησιν Ἐρμιππος, δόγματι κοινῷ τῶν Βοιωτῶν ἐκελεύσθη μετελθεῖν. Nam δόγμα κοινὸν τ. Β. idem est quod δόγμα τοῦ κοινοῦ τ. Β. Unde patet, commune Boeotorum vel aliquot saeculis ante quam inscriptio 1570 composita est, res Amphiaraii, quod prope Oropum fuit, curasse. Alterum Amphiaraium in Thebarum vicinia exstitisse, quae Muellerei, Boeckhii p. 751 et Disseni est sententia, Ungerus negavit Theb. Parad. p. 415.

Lat. a v. 2 pro Πίργης (i. e. Πίργης si Osannum audis) Koehlerus ΠΥΡΓΗΣ et ΠΗΡΓΗΣ et eiusdem schedae alterae lat. b 2 ΠΥΡΓΗΣ, unde Πίργης conciliis collatis Πυργεύς, Πυργίων, Πυργῶ ap. Papeum. V. 4 τραπέζης: Lobeck. Aglaoph. p. 1084. V. 5 ἐπισκευῆς χρεῖαν ἔχειν: v. 23, Ross. II n. 169. 8. ἀνοικοδομηθήμειν τὰ ποτιδόμενα ἐπισκευᾶς, III n. 311. B. 9. 31, tit. Rosett. v. 34 τὰ προσδόμενα ἐπισκευῆς προσδιωρθώσατο, C. J. n. 2349. d. 4 χρῆζοντα ἐπαγορθώσεως ἐπεσκεύασαν. V. 50 in ἐνοχοὶ ἔστωσαν τῷ κατὰ τὸν τῆς οἰκονομίας νόμῳ Boeckhius quadratarium aliquid turbasse censet; nescio an emendari oratio possit scribendo: τῷ κατὰ τ[ῶ]ν τῆς οἰκονομίας νόμῳ „obnoxii sunt legi quae est de iis quae ad administrationem spectant“. De praepositionis usu v. Krueger. Gr. Sprachl. II p. 294 n. 24 adn. 2 et Bernhardt Syntax. p. 239.

Lat. b v. 9 pro Λέων Αἰτωλός fortasse Λέων corrigendum est: certe id nomen illic aliquoties reperitur, vid. Ross. Inscr. Ined. I n. 70. 1., Curt. An. Delph. n. 45 p. 78. Sic pro Λεοντίσκου scribendum videtur Λεοντίσκου in tit. Hypat. n. 195 ap. Curt. Inscr. Att. XII p. 32. V. 16 Μέλανος προσώπιον: de donariis Amphiarao propter medicationem oblatis cf. praeter Boeckhium p. 752. b etiam Boettiger. Id. z. Kunstmyth. I p. 89 not. 2, Bergk. ap. Meinek. Fr. Com. II p. 950, Jacob. Grimm. Deutsche Mythol. p. 1131. Μέλανος Lobeckio Paralip. p. 139 est nominativus; sed quum statim sequatur Βοῖσκου προσώπιον et Φιλίας τιτθός, et quum v. 24 sit: Κλεονόης — Μέλανος — Ἀντιμάχου, pro genitivo nominis Μέλας (Anal. Epigr. p. 197 sq.) accipere malo. V. 19 -πωνος αἰδοῖον: Bergk. l. l. p. 951 cum editore p. 753. a Κή]πωνος, Osann. Syll. p. 221 .ΤΕΩΝΟΣ Ἐτεῶνος; Evansii ΓΩΝΟΣ et Koehlerii ΓΓΩΝΟΣ ducunt ad Ἴππωνος, de

quo nomine v. ad n. II. 8. V. 27 *Σιμάλης*: Lobeck. Patholog. p. 98 n. 38, Anal. Epigr. p. 195. V. 30 desidero *Πτωί[ω]νος*. V. 31 *Κολλύρας*: Lobeck. Patholog. 274, *Σεμίδαλις* Athen. VII. 242. D, *Ἄρτος* id. III p. 108. F. Ibid. *Προσόδου* (v. 47) utrum descendat a *Πρόσοδος* an a *Πρόσοδον*, nemo facile dixerit. Mulieris nomen ex lapide Hymettio E. Curtius probavit Inscript. Att. XII p. 25. Alia, quae huc pertinent, sunt *Πίδανον* in tit. Rosii ined., *Σύνφορον* C. J. n. 1664 ex novo eiusdem apographo et fortasse n. 857; *Ἐπαφρόδειτον* n. 1745 de quo dubitabat Boeckhiius p. 854. b; *Ἵνασιφόρον* Ulrichs. tit. Tithor. V et VI Mus. Rh. 1843 p. 557 et 558, Curt. Anecd. Delph. n. 9, et fortasse C. J. n. 2317. k. A. 8 p. 1059 *σὺν γυναικὶ σεμνῇ Ἵνασιφόρῳ; ἢ Μύρτον* n. 2817. 32 et n. 3173. B. 25 *Κοσκωνίας Μύρτον* (an *Μυρτίον*? lap. ΜΥΡΤΙΟΥ); *Χρῦσον* n. 2842. 6 ubi editor *Χρῦσ[ι]ον*?; *Ἀτάραχον* n. 3323. 1; *Τρύφερον Παραμόνου* n. 2146, nisi recte Boeckhiius v. II p. 176. b supplet *ἀνέστησαν οἱ δεῖνες*; *Λάμπρον Στυφαλία* n. 2322. b.³⁸) p. 1045. b; *Πρᾶτον* n. 1706. 3, Curt. An. Delph. n. 33; *Ἰλαρόν* ap. eund. n. 25. V. 50 *χῆμα*: Lobeck. Paralip. p. 420.

N. 1571 est ap. Leakeum n. 32 tab. VII coll. tom. II p. 132. Eius apographum quum et ipsum multis locis vitiatum sit, integrum hic repetere malui, quam novum ex eo et Pocockei schedis conficere.

ΟΞΕΤΗΠΟΛΙΑΕΒΑΛΕΙ

... ΑΝ . Ο ΤΟ ... ΡΕΦΩ-----

----- ΡΟ ----- ΡΙΩΝΟ-----

ΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑ Υ . ΑΣΔΕΚΑΚ

5 ΚΗΟΣΤΙΣ . ΕΙΚΑΤΑΒΕΒΑΩΝΑΝΤΙΘΕ

ΟΝΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΩΝΕΛΑΥΤΑΣΔΕΚΑ . . .

ΜΕΝΑΥΤΩ . ΕΝΤΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ . ΥΝΤΑ . ΓΡ

ΚΑΙ . ΚΕΛΟΝΟΝΒΑΣΙΛΕΥ . ΚΑΤΑΒΑ

· ΟΝΥΠΕΡΑΥΤΟΣΑΥΤΩΑΝΕΘΕΙΚΕ . . . ΤΗΣ

10 ΑΡΜΟΙΒΛΕΟΙ . . . ΚΑΤ ΕΝΙ . . ΔΑΣΔΑΜ

ΑΠΕΛΛΑΝΕΥΣΚΑΤΑ . . . ΑΝΕΘ . . . ΑΡΓΥΡΙΩ

ΡΙΣΜΝΑΣΤΗ . . ΜΑΧΟΣ . ΟΔΕΜΑΡΧΟΥ . ΩΡ . ΕΥ

ΕΚΚΥΤΕΝΙΟΥΤΡ . ΦΩΝΙΩΙΕΝΤΟΝΟ . . . ΥΡΟΜ

Δ . . ΚΟΥΣΔΥΟ ΚΑΙΔΕΚΑΠΕΝ

15 ΤΕ . ΔΙΣΙΩΝ ΙΟΣΤΡΙ

ΔΡΑΧΜ ΠΕΝΤΕ

.. ΑΜΡ . Δ ΟΣ . Δ . .

	KONEYANOIΛΑΣ	ΟΣΛΟ	ΟΣ
	ΕΒΛΟΜΕΙΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΣ	ΙΛΑΣ	
20	ΔΑΜΕΑΤΗΝ	ΑΝΔΡΙΩ	
	ΕΥΑΝΟΙΛΑΣ	ΕΙΚΟΝ	
	ΔΡΑΧΜΑΣ	ΑΡΓΥΡΙΩ	
		ΠΥ	ΙΝΙΚΟΣΦΛΑΟ
			ΚΡΑΤΕΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΟΣΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣ
25	ΠΥΘΩΝΙΚΟΣΦΛΑΟΚΡΑΤΕ		
			ΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣΗΟΥΘΟΝΙΚΟΣΤΑΝΑ
			ΓΡΗΟΣΦΛΑΟΚΡΑΤΕΙΟΣΤΡΛΑΚΟΝΤΑ
			ΡΟΥ
			ΠΕΝΤΕΣΤΑ
			ΚΑΑ
30	ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΧΑΛΚΙ		
			ΑΣΚΛΑΠΗΛΛΑΣ ΞΗΝΟΔΟΤΩ
			ΤΕΣΤΑΤΗΡΑΣ
			ΕΥΑΝΟΙΛΑΣ
			ΑΡΓΥΡΙΩΝ
35	ΑΓΛΑΟΣ		

„There are several Lines more, but a few Letters only at the beginning of each eare preserved“ Leak.

V. 1 fuerit Ἀγαθῶ τύχη· ἔδ]οξε τῇ πόλι Λεβαδει[ήων; facile intelligitur, decretum haberi de recensendis pecuniis, quae in Trophonii potissimum thesauro depositae vel dedicatae erant. De Λεβαδει[ήων v. infra ad n. 1588. 1. V. 2 litterarum reliquiae monstrant τῶ Τροφωνίω, quod Boeckhius coniectura sagaciter assecutus erat. Nolui autem ex Pocockianis ΟΠΙΣΦΩΙΟΙ exsculpere τοῖ Τροφωνίωι (Ahr. II. p. 520, I p. 194): nam Leakeus v. 13 habet ΩΙ. De ipso Trophonio v. Bergk. Comm. de reliq. C. A. A. p. 214 sq. V. 4 ex ambobus apographis iam prodit: δέκα δραχμῶων εἰλητάς, et id quoque nomen (v. 6) editor feliciter restituerat. V. 5 in ΚΑΤΑΒΕΒΑΩΝ, (Pocock. ΚΑΛΑcta), ubi Boeckhius κατὰ βίβλον coniecit, potest Lebadeae mentio latere. Tum ἀνέθεικε παρὰ τὸν θεόν? Ροc. ANTEΘΕΙΚΗΛΑ. V. 6 δέκα δραχμῶων εἰλητάς δέκα; quod ap. Ροc. accedit ΗΛΑΦΕ fuerit ἱαράς, an Τροφωνίω? V. 7 ἐν (? = εἰς Ahr. I p. 213) τρία τάλαντα. Statim si cum Leakeanis ΤΑΛΑΝΤΑ. ΥΝΤΑ. ΓΓ || ΚΑΙ. ΚΕΛΟΝΟΝΒΑΣΛΑΕΥ. conferantur Pocockei elementa: ΤΑΛΑΝ... INT.. ΓΚΗΛΙ || ΚΑΣ. ΕΛΟΝΟΝΒ-ΙΤΑΙ, haud dubie efficitur: Ἀμύντας Ἀριδαίου Μακεδόνων βασιλεύς. Amyntae Π patrem Ἀριδαῖον appellat Georg. Syncellus p. 262 D et 263 A s. p. 500 ed. G. Dindorf. (et filios Amyntas habuit

Menelaum et Aridaeum, Justin. l. l.), *Μενέλαον* Aelianus Var. Hist. XII. 43 et Justinus VII. 4. Apud Diod. Siculum XV. 90 est Ἀμύντας Θαδύβαλεος, ubi L. Dindorfius coniecit ὁ Ἀριδαίου (-έου) cll. ΘΑΡΡΑΛΕΟΥ et ΟΑΡΙΑΛΕΟΥ. Hic Ἀριδαῖον ego praetuli, quod Pocockei litterae addicere videbantur. De Amynta autem v. Clinton. East. Hellen. p. 240 — I Krueg., Flathe. Gesch. Maced. I p. 34, Brueckner. Koenig Philipp S. d. Amynt. p. 17.

V. 9 ἐπεὶ αὐτὸς αὐτῷ ἀνέθεικε cf. Ahrens. II p. 274, Curt. An. Delph. XVI. 17, Jacobs. ad Philostr. Imag. p. 69. 12, Hermann. ad Soph. Electr. v. 1488, Wagn. ad Virg. Aen. IV. 233. Nec super ipse sua molitur laude laborem, quem iam Schneidewinus contulit in Allg. Litt. Z. 1844 p. 520. V. 10 et 11 Pocock.

ΑΣΙΚΥΙΛΑΡΧΕΝΑΥΙΑΛΙΑΝΕ || ΑΓΕΛΛΑΝΕΥΣ

Leakeus: ΚΑΤ ENI . . . ΔΑΣΙΑΜ || ΑΠΕΛΛΑΝΕΥΣ

Ab initio suspicor *Φίκατι*, v. n. 1569. 39, n. 1575. 2. Tum Boeckhius Ἀρχε-*ναυίδας*, probavique cum Ahrensi (I p. 171) Anal. Epigr. p. 121. Non nego tamen, in hominis Achaei nomine diphthongum iam suspectam mihi videri. Quodsi in alterutro apographo Ἀρχεδαμίδας *Δαμεία* esset, libenter reciperem. Ceterum idem homo est, opinor, v. 19 et 20 (-ίδας *Δαμεία*), si quidem ex Pocockei *ΤΗΜΟΣΑΥΡ* (Leak. *ΤΗΝ-*) fingi licet *ΠΕΛΛΑΝΕΥΣ*: vid. infra ad C. J. n. 1593. 15. Formam vero *Δαμεία* (pro -έασ) in homine peregrino ferendam esse Ahrensius monuit I p. 203; *Διοσκουρίδαο* Ἀλεξανδρεῖον tamen est n. I. 4 V. 11 καὶ αὐτῷ ἀνέθεικε ἀργυρίῳ || τ]ρίσ μνάς, editor αὐτόν, sed genitivus (Bernhardy Synt. p. 239) spatium commendatur angustiore in Leakei apographo. V. 12 — 5:

Τη[λέ]μαχος Πολεμάρχον [Δ]ωριεῖ[ς]
ἐκ Κυτινίου Τρ[ε]φωνίῳ ἐν τὸν [θ]ησαυρὸν
δαρικοῦς δύο, [δραχμὰς ἑκα]τὸ[ν] καὶ δεκάπεν-
τε .

Haec dedi adhibita lectione Pocockei:

ΤΗΑΣ . . ΟΣΠΟΛΕΤΑΡΧΟΜΟΡΙΕΥ
ΕΚΚΥΗΝΙΟΥΤΡΟΦΗΩΙΕΝΤΟΝΟΗΣΑΥΡΟΝ
ΔΑΡΙΚΟΥΣ ΑΙΛΑΤΟΙΚΑΙΔΕΚΑΠΕΛΙ
ΤΕ .

V. 13 ἐκ dubium visum Ahrensi I p. 214 iam duplici auctoritate munitum est; nec cum illo II p. 516 δεκάπεντε requiro. Πέντε ap. Leakeum est v. 16 extr.

(Pocock. *INTI*), v. 29 (Poc. *NENTE*) et fortasse v. 32 (*TE L.*, *TI Poc.*).
 Ib. *Τρεφονίω* dedi ob v. 2. *Θεισανρόν* ut *στατειρας* mavult Ahrens. I p. 185.
 In transcurso ad Pocockei *ΜΟΠΕΥ* v. 12 annotare detur, in titulo Boeckhii
 n. 478. 5 pro *Μωρίωνος* ad novi apographi fidem *Λωρ.* scribendum esse. Tum
 v. 15 nomen *Αισίων*, per se illud bonum, incertum esse scriptura Leakei
ΑΙΣΙΩΝ monstrat. In fine: *τρι[άκοντα] δραχμ[άς]*. V. 17—8: *δ[α]ριχόν.*
 V. 18 ex ambobus exemplis *Εὐαν[θ]ίδας Μικ[ρ]ίωνος Λο[κ]ρός || ἑβδομείκοντα*
δραχμ[άς], v. 21 idem homo et *[ἑβδ]ο[μ]είκον[τα] || δραχμ[άς] — σ[τα]τῆρας* ἀργυ-
ρίω. V. 23 *Πυ[θ]όνικος Φιλοκράτειος Ταναργῆος δέκα στατῆρας || Πυθόνι-*
κος Φιλοκράτειος Τ[α]ναργ[η]ος || δέκα στατῆρας. *Πουθόνικος Ταναργῆος*
Φιλοκράτειος τριάκοντα [σ]τατῆρας || ἀ[ρ]γυρίω. De *Φιλοκράτειος* (non *-ιος*)
 v. Ahrens. II p. 527 et de *Ταναργῆος* id. II p. 520; formae *Τ[α]ναργαῖος* ap.
 Pocock, v. 25 non confido. V. 29 *πέντε στατῆρας* et v. 30 *Ἀριστίωνος Χαλ-*
κιδεύς. V. 31 duplex sigma nominis *Ἀσσυλαπιάδας* apud Pocock. (Boeckh. ad
 n. 1638 p. 795. b) in Leakei dissensu ego non defenderim. Ib. *Ζηηνοδότω*;
 v. 32 *πέντε στατῆρας*, v. 33 *Εὐαν[θ]ίδας*, v. 34 *ἀργυρίω*. Denique v. 37
Φειδόλαω (editor *Φιλ[λ]ολ.*) videtur servandum fuisse: *Φειδόλαος ὁ Τίος* (corrig.
Ἀλιάρτιος) Plutarch. de genio Socrat. c. 4 coll. 5 sq.; *Φειδόλεως Ῥαμνούσιος*
 Demosth. XLII, 28, Analect. Epigr. p. 82, Lobeck. Pathol. p. 129 et 136; *Φεῖ-*
δος Theban. ex Ungerii emendatione Theb. Parad. 149 ap. personatum Plutarch.
 Narrat. Amat. IV collato numo ubi est *ΦΛΙΟ*; codices tamen manuscripti habent
Φοίδω et *Φοίδω*, v. Winckelm. p. 82 et 253.

N. 1573. 2 Ahrens. I p. 188 n. 2 *Ἐρμαῖω*; vid. tit. n. XII. 1.

M. 1574 commemoratur a Leakeo II p. 306 et ab Ulrichsio p. 199. V. 1 optime Boeckhiius
θι[ός]: id. ad n. 2360. b v. II p. 1070. b, Curt. Anecd. Delph. n. 39. a. d.
 V. 2 *τοὶ ἀπεγράψαντο ἐν ὀπλίτας* recte emendavit Ahrens. I p. 188 n. 2, p. 213,
 II p. 517. Polemarchos duo inscriptos esse, affirmat Ulrichsius l. l.; hinc ap-
 paret, Cockerellum lacunas v. 4 et 5 iusto maiores signavisse. Legendum vide-
 tur *F]αναξι[ω]νος Σαών[δ]αο, Φα[ε]ινῶ Τιμανδρι[δ]αο*. Cur ad explendum spatium
 inter *N* et *A* exiguum *Σαώνδαο* maluerim scribere quam cum Boeckhio *Σαωνίδαο*,
 infra ad v. 17 exponam. V. 5 *Φαιινῶ* petii ex Leakei apographo tituli C. J.
 n. 1689. b. 3 (Trav. in the n. Gr. n. 99): *Βοιωτῶν ΦΑΕΙΝ-* ubi Boeckhiius ex
 Koehlero *ΦΑΕ* habet. Noli vero in diphthongo *ει* offendere: ea, nisi me fallit,
 iure locum tenet. Nam *ει* a Boeotis non mutatur in *ι*, nisi ubi est *ει* in strictiore

Doride (Ahr. I p. 190); severior autem Doris in adiectivis in *εινος* non *ει* sed *η* videtur habuisse (Ahr. II p. 158). De accentu cf. Lehrs. de Arist. stud. hom. p. 292, Lobeck. Pathol. p. 189 n. 5. V. 6 teste Ulrichsio l. l. p. 203 n. 21 sic scriptus est in lapide:

ΔΟΧΑΓΙΟΝΤΟΣ ΦΑΛΩΝΟΣΠΟΛΥΚΡΗΤΩ

Hinc lochagum nanciscimur confirmarique digamma videmus, quod a Boeckhio sagaciter restitutum Gieseus l. l. p. 190 et 255 impugnaverit. V. 16 pro *ΑΝΤΙΓΩΝΙΟΣ* editor ² *Αντιγ[ό]μιος*, fortasse recte; confer tamen n. 1608. f. 19 ubi ² *ἄρχοντος* *ΑΝΤΙΓΩΝΟΣ* etiam Leakeus dedit t. II p. 629. Quae si genuina est scriptura nec vera latet in lectione Clarkii *ΑΝΤΙΜΩΝΟΣ* (*Αντιλέωνος*? ut ap. Curt. Anecd. Delph. n. 45), nomen ² *Αντίγων* hic quoque servandum videtur. Arbitreris autem, ² *Αντίγων* idem esse atque ² *Αντίγονος* ex corruptione irrationali, de qua egit Lobeckius Patholog. p. 506. ² *Εργίτων* (fluv. Maced., Strab. VII. fr. 47 Tafel, ubi Kramernus ² *Εργίτος* dedit, Leipzig. Repert. 1845 p. 68) num huius loci sit, nescio. V. 17 *ΟΑΛΩΝΙΑΣ* in *Θαλωνίδα*s refinxi Anal. Epigr. p. 147; editor scripserat ² *Απολλωνίδα*s, cui conferas C. J. n. 903 *Διονύσιος* | ² *Απολλωνίδου* | *Ταναγραῖος*. Sed sive hanc sive illam probas coniecturam, fatendum est, terminationem patronymicorum et mox andronymicorum in *ωνίδα*s exeuntem usus apud Boeotos fuisse rarissimi. Ut mittam *Σαωνίδα*o v. 4, cui nihil tribuendum est, equidem certa exempla praeter id quod est C. J. n. 903 novi tantum duo: in tit. a Leakeo ad Thespias reperto legitur ² *Ἀριστωνίδε*s

ἦρωι, ubi cave praefigas *ἐπί* (Ross. tit. in. Thisb. *Ρούφω ἦρωι* et Thesp. ² *Ἀλεξάνδρω ἦρωι*), et ap. Diog. Laert. VII. 9 est *Φιλωνίδην τὸν Θεβαῖον*; sic enim scribi debere pro *Φίλον*. vidit Huebnerus v. II p. 738 coll. l. IV. 47. Accedit fortasse *Φιλωνίδα*s *Νικῶνος* in titulo Rossii ined. Thebano, si quidem eum hominem civem illius urbis fuisse probabile est. Sed infeliciter Rossius in tit. Attico (Kunstbl. 1840 n. 16) pro *ΑΡΙΣΤΟΝΕΙ* . . Σ coniecit ² *Ἀριστωνείδε*s ² *Ἐμμενίδου ἐκ* [*Θηβῶν*, v. Anal. Epigr. p. 166. Nam et patria incerta est, et O. Muelleri apographum (Archaeol. Mittheil. a. Griech. I p. 128) habet *ΑΡΙΞΤΟΝΕΙΚ*. ξ ² *Ἀριστόνεικος*. Contra vero plurima sunt nomina in *ωνδα*s, quae Ahrensiius II p. 525—6 composuit; sed pro *Αιαώνδα*s (Cic. de Legg. II. 15) Wachsmuthius Hell. Alt. I p. 709 coll. p. 732 n. 11 ed. 2 coniecit *Παγ*. Adde titulum Rossii ineditum Thespiens. *Πειθώνδα*s, Diod. Sic. XIII. 98 *Θρασώνδα*s ὁ Θεβαῖος, tit. Leak.

n. 33 (n. XI) Ἀσκών[δαο], de quo infra agam, Κλεώνδας Curt. A. D. n. 40, 4; Kraus. d. Gymn. u. Agon. p. 781. Nec prorsus me assentiri Ahrensiō, qui I p. 214 rariū similia apud alios Graecos reperiri affirmat, significasse hic satis habeo. V. 18 Τανακόντιος: Lobeck. Patholog. p. 521. V. 19 si lacuna accurate notata est ΚΑ ΠΗΟΣ, fuerit potius Χαριῆος quam Καλλιῆος. V. 21 Ahrensius I p. 170 mavult Εὐδῆμων. V. 23 Εὐίστιος num sanum sit dubito. V. 26 Ἀμνίων? ut n. III. 34 Καλλιόνδας. V. 27 ΚΑΙΩΝ ΩΡΟ ΩΡΙΟΣ Κλιων Ἀσωποδώριος, de quo nomine Boeotis non infrequenti v. Pape. V. 28 Μελάμβιος tueri conatus sum Anal. Epigr. p. 201 coll. Polyb. XVIII. 3, 5 ἐπὶ τὸ Μελάμβιον προσαγορευόμενον τῆς Φαρσαλλίας. Fortasse tamen Μελάνθιος fuit. V. 32 Εὐφραμίδας: Εὐφ. Πούρῳ est in titulo Curtii ined. Orchom. Ibid. Σιανορίδαο, de quo iam Ahrensius I p. 173 dubitabāt, in Εὐανορίδαο mutandum videtur. Cognominis Thebanus est n. 1652. 4. V. 30 Ξενοκράτιος Ahrens. I p. 190, 285. V. 31 Τηλιδώρ[ι]ων mihi ut Ahrensiō I p. 185 suspectum est. V. 33 ΑΡΓΟΥΝΙΩΝ ΝΙ ΣΝΛΛΑΟ: Ἀντιγενίδαο? Cum Ἀργουνίων conferas nomen Ἀργυνῶς, quod Boeotus gessit ab Agamemnone amatus, v. Stephan. Byz. s. v., Plutarch. Gryll. 7, Athen. XIII. 603. D.

N. 1575 Leakeus tab. VI n. 30 (coll. II p. 132) versus 1—3 dedit:

ΧΑΡΟΠΗΝΩΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙΣΛΕΒΑΔΕΙ. ΟΙΣΔΕΚΑ
 ΟΤΤΙΟΣ ΙΚΑΤΙΓΕΤΙΕΣΑΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟ
 ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
 et v. 14 ΘΕΟΔΩΤΟΣΗΠΙΛΑΡΧΟΣ.

L. Stephani vero, qui inscriptionem editam esse ignorabat (p. 69), quum sarcinis iam collectis totam non posset transcribere, haec tanquam initium et finem exhibuit:

ΔΕΙΗΟΙΣΗΝΕΤΟ ΠΛ ΟΠΗΝΩΡΧΟΝΤΟΣ
 ΣΙΟΑΡΙΣΤΩΝΦΛΑΟΚΡΑΤΙΟΣ.

Apertum est, in versu primo turbatum esse; nam is, quod ex aliis apographis constat, incipit a Χαροπίνω ἄρχοντος, desinit in Λεβαδειῶσις δὲ Κα -. Nec video, quomodo elementa ΗΝΕΤΟ ΠΛ cum Leakei Wheleri et Koehleri ΔΕΚΑ sive Sponii ΔΕΣΑ conciliari queant, nisi ΤΟ falso ex fine v. 2 ad primum a Stephano relatum esse censes. Utut est, non possum quin lectores moneam, Stephanium, quem ab archaeologis valde probari audio cuiusque itinerarium ipse non sine fructu et voluptate legi, in describendis titulis hic illic lapsus esse, scilicet

operae molestae et taedii plenae non satis assuetum. Quod quum iam C. Fr. Hermannus in libelli censura (Goett. Gel. Anz. 1844 p. 1337—48) significasset, manifesto docet titulus illius sextus collatus cum Ulrichsii apographo ap. Welcker. Mus. Rhen. 1844 p. 239, itemque titulus n. 49, quem non duobus sed quatuor versiculis constare schedae Rossii monstrant, tit. n. 38 *Λεντιλλάνου* p. 69, ubi in lapide esse *Ἐντιμανοῦ* G. Kramerus ap. Davidoffium n. XXVI p. XXVI fidem facit, et tit. n. 3 quem paulo plenior Rossius dedit in Intellig. z. A. L. 1844. n. 80. Sed hoc, de quo agimus, loco scriptura Stephaniana *ΛΕΙΗΟΙΣ* confert ad restituendam formam genuinam *Λεβαδειίους*, Ahrens. II p. 520, I p. 205. Tum fuerit *Καλλικράτιος*, n. 1576. 1. V. 3 *Διονυσόδωρος*: cognominis Boeotus est ap. Diod. Sic. XV. 95 cl. Westerm. ad Voss. de Histor. Gr. p. 433. Ib. *Φίδριος* (lapis *ΝΙΠΛΙΟ*) Boeckhii satis probabiliter, quamquam certam esse emendationem non dixerim. Potes etiam *ΑΝΑΠΛΙΟ*: *Θεόδοτος Ἀνδρέου* est in tit. Boeot. Curtii inedito. V. 4 Whel. *ΜΝΑΣΙΑΛΕΙ*, Spon. *ΜΝΑΣΙΑΛΕΣ*, Koehlerus omisso *ΑΡΗΚΩ*: *ΜΝΑΣΙΑΒΗΛΑΝΟΣ*, Boeckh. *ΜΝΗΣΙΑΛΕΣ-ΑΡΗΚΩΣΥΛΑΝΟΣ*: *Μνασιάδας Ἀρηίχου*. Ahrens. I p. 184 n. 5 corrigit *Μνασιάδεις*, nomen ex *ἀνδάνω* aut *ἠδής* compositum esse statuens ut *Θυμάδης* n. 1601. Mihi ea ratio minus placet, nam in *Θυμάδης* patronymicum agnosco quod andronymicum factum est, qualia sunt in Boeotis *Αιολάδης* Thucyd. IV. 91, *Καφισιάδας* n. II. 3, *Ἀλφιάδης* n. 1570. b. 50, *Κλεάδας* Herod. IX. 85 (non *Ἀλ.*, v. Wessel.), *Τελεσιάδας* Pind. Isthm. III. 63, *Φαράδας*? n. 1576. 5, *Κοροιαδάς* et *Κοροινάδης* v. ad n. II. 9. Sed quum et ipse de Boeckhiano *Μνασιάδας* dubitem propterea, quod Whel. et Spon. *ΛΕ* non *ΛΑ* in fine praebent, videndum arbitror, num forte fuerit *Μνασιακλεῖς*, v. ad n. I. 7. De *η* in *Ἀρηίχου* Ahr. I p. 206, nisi praestat *Ἀρ[ε]ίχου*; vide illum I p. 185. Tum nomen *Συλανός* defendi ut potui in Anal. Epigr. p. 149: pro Sponii *ΣΥΛ* Whelerus dat *ΕΥΛ*, unde conicias *Ἐύδαμος*, n. 1542. 3, n. 1576. 6, tit. Ross. Thib. *Ἐύδαμος* | *χαῖρος*. | *Ὁμολώγης*, | *Καβειρίχου* | *χαίρετε*. V. 5 *Τυμασιθίω* scripsi l. l. p. 148, probavitque Ahr. II p. 518. Ib. *ΙΕΡΕΙΣ Ἰέρεις* Boeckhio est *Ἰέρης* pro *ἱερέης* (*Ἰερούτας*, Sacerdos Lobeck. Pathol. p. 387, *Σακέρωτος* n. 3953, n. 4058. 2), qui aeolismus habetur sane in titulo Tegeat. C. J. n. 1513, confirmatus ibi etiam novo Leakei apographo Trav. in the Mor. v. III tab. I n. 1. Verum tamen quum boeotismus requirat *ΛΑΡ* (Ahr. I p. 178 n. 1), suspicor emendandam esse, mutatione fere nulla, *Γέρεις*: *Γέρης* Boeotus est ap. Strabon. XIV. 633 v. III p. 163 ed. Tauchn. et ap. Pausan. VII. 3, 3, ob eumque hominem malui *Γέρ.* quam *Φ]έρεις*

proponere. Tum: *ΑΜΙΝΙΑΣΣΑΟΛΑΣΙΧΩ*; in priore nomine pro Koehleri *I* altero Sponius et Wheler habent *T*, ut dubites, utrum cum Boeckhio *Ἀμινίας* (n. 1584. 10, 25 n. 1608. h. 36) an *Ἀμ[ύ]ντας* scribas; in quo ne diphthongum *ou* exspectes confer v. 3 *Λιονυσόδωρος* et v. 10 *᾽Ολύμπιος* (Ahr. I p. 181), et ad ipsum nomen titulum Rossii ined. (in muro eccles. Taxiarchi prope Coroneam) *ΑΜΟΝΤΑΣ*, sive *Ἀμώντας* sive *Ἀμόντας* fuit. Illud corruptum videtur. Patris nomen *Σαολασίω*, Boeckhio ipsi valde dubium, ex coniectura in hoc titulo fortasse non nimis audaci refinexim in *Σαυμείλω*, ut est v. 12 *Ξενοκλείς Σαυμείλω*. Confer

ΣΑΟΛΑΣΙΧΩ et
ΣΑΥΜΕΛΩ.

V. 7 *Ἀριστογείτων ΜΝΑΣΙΜΟΣ* (Whel. *ΛΙΟΣ*) *Μνασίμω* vel *Μνασίλλω* editor; equidem suspicor *Μνασί[ων]ος*, n. 1574, 17, 19. *Ἀριστογοείτων*, sed Thebanus, artifex est C. J. n. 25. 3. V. 8 *ΚΑΙΜΝΗΙΩΝΟΣΚΑΡΑΙΧΟΣ* Boeckhii, si haec cum iis quae praecedunt coniungantur, scribi posse annotavit *Μνασίμω* (*-ίλλω*) *τοῦ καὶ Μνηίωνος*. Praetulit tamen, *ΚΑΙ* pro corrupto habere et solum *Μνηίωνος* ponere. Mihi id nomen, Ahrensio I p. 185 propter *η* suspectum, aequè falsum videtur esse atque *Μνηῖα* in Ulrichs. tit. Tithor. II. 1 Mus. Rhen. 1843 p. 554, ubi in lapide est *ΜΝΑΣΙΑ*. Legerim potius *Κλίων Νίωνος*, vid. n. 1574. 21 *Νιώνος*, 27 *Κλίων*, 31 *Κλιώνιος*. Ib. pro *ΒΡΑΝΙΑΣ* Boeckhii *Βρασί-δας*, quamquam dubitanter. Si corruptum est nomen, possis etiam *Βραχίδας*: *Βραχᾶς* est n. 1613. 2 et n. 1626. 4, 11, cui si non multum tribuis — nam homo aequalis fuit Traiano — vetustius nomen *Βραχύλλης* (ἐκ *Βοιωτίας*) habetur ap. Polyb. XVII. 1, 2, XX. 5, 5. Et Boeotarcha ap. Pausan. IX. 13, 7 fortasse non *Βακχλίδης* (Schubart. et Walz.) sed *Βραχυλλίδης* dictus fuit; variae lectiones sunt *βακχυλλ(λ)ίδης*, *βρακχυλλίδης*. *Μνασιμάω*: cognominis eiusdem urbis civis est C. J. n. 1936. 7. V. 10 coniiicias *᾽Ολύμπιος* (v. ad n. II. 9), sed confer *Καβίριος* ap. Leak. n. 53 s. Ulrichs. p. 249 n. 24, *Δημήτριος* s. boeot. *Δαμάτριος* n. 1583. 20 (n. 1628. 1 *Δαμάτριον* valde incertum esse, infra probare conabor), *Ἀπολλώνιος*, *Ποσειδώνιος*, *Διονύσιος*. V. 11 ad *Παμπύραο* cf. Ahrens. I p. 190, *Παμπύρης* Pap. in Lex. Ib. et v. 12 egregie Boeckhii dedit *᾽Οφελσίμω* (in lap. *ΕΙΜΩ*): Eustath. p. 1472. 32 *τοῦ ᾽οφέλλειν ἔστι καὶ ὄνομα παρὰ τῶ ᾽Οππιανῶ ᾽οφέλλιμος, ὃ τινες καὶ ᾽οφέλιμον ἔγραψάν αἰολικώτερον*, Lobeck. Patholog. p. 166. V. 13 pro *ΚΛΙΟΝΑΞ* (Boeckh. *Κλιῶναξ*) Ahrens. I. p. 171 *Κλιόναξ* fuisse posse annotavit.

N. 1576. 3 scribendum *Φιλαρχέοντες*, Ahrens. II p. 516 et p. 46.

N. 1577. 1 Ahrens. I p. 215 *Λιονυσίος*. V. 2 *ΞΕΝΟΚΛΕΙΔΗΣ* || *ΜΕΙΝΙΕΥΝΟΜΟΣ* fuit fortasse *Ξενοκλεί[ς] Ἰσμεινί[αο]*, *Εὐνομος*, ut in titulo Ross. Theb. v. 2 *ΜΕΙΝΙΩ Ἰσμεινίω* fuisse videtur vel *Ἰσμεινίαο*. In Boeckhiano *Ξενοκλείδης* vocalis η offendit; infra v. 6 est *Ἡρακλείδαο* a nominativo *Ἡρακλείδας*. *Ξενοκλείς*: n. 1575. 12, n. 1570. b. 33 (—έος). V. 3 *Σιφιώνιος* nescio an corruptum sit; coniecimus *Σι[μ]ώνιος*: Plutarch. Amat. 2 *Λυσάνδρα ἡ Σίμωνος* Thesp., Polyb. XXIII. 2, 15. V. 4 *Σπερχώνιος* (ΣΡ) recte, puto, Boeckhius; *Σπερχύλος* C. J. n. 3140. 15, *Σπερχίδας* tit. Lamien. n. 4, 4 ap. Curt. An. Delph. p. 15 sive n. 23 ap. Stephan. l. l., *Πολυσπέρχων*, quod nomen male in codicibus et editionibus haud raro sigma omisit. V. 6 *Καλλιχάριος* Ahr. I p. 190, 285. V. 7 Hypatodorus Erianthis fil., qui a Plutarcho commemoratur de genio Socratis 17, ipse quoque Thebas videtur patriam habuisse. V. 10 Proxenos Boeotos diligenter Meierus composuit, de proxen. p. 30 not. 282; *Προξένα* tit. Ross. Thisp.

N. 1578 Thebis in ecclesia S. Georgii, descripsit Leakens tab. X n. 45. A sinistra quominus plura legi possent, columella circularis lapidi imposita obstitit.

ΔΥΞΠΓΟΞ ΤΡΑΛΙΩΝΟΞ
 ΥΓΑΤΟΔΩΡΟΞΒΡΕΙΚΙΑΑ
 ΟΞΤΡΟΤΙΟΞ
 ΟΚΟΜΟΛΩ
 5 οΙοΤΙοΞ
 ΑΦΙΞΟΔΩΡΙΟΞ
 ΓΓΙΛΑΟ
 ΙΞΜΗΝΙΗΟΞ
 ΑΡΙΞΤΙΗΟΞ
 10 ΝΕΙΞΧΑΡΕΙΤΙΛΑΟ
 ΔΕΞΠΓΟΞΜΝΑΙΞΤΡΑΤΙΟΞ
 ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΞΝΙΚΙΗΟΞ
 ΜΩΝΦΛΑΠΓΓΙΟΞ

V. 1 habetur in C. J. n. 1677 *Λύσιππος Τραλλίωνος*, ubi lacuna inter *ΟΞ* et *ΤΡΑ* cernitur nulla; patris tamen nomen iam est dubium. V. 2 *Ἐπατόδορος Βρεικίδ[αο]*? Cognominis, sed filius *Ἀριστείδαο* est n. 1577. 7; nec *ΒΡΕΙΚΙΑΑΟ* et *ΑΡΙΣΤΕΙΑΑΟ* magnopere inter se differunt. V. 3 *Φιλοστρότιος*, infra tamen v. 11 *Μνασιστράτιος*; *Δαμοστρότιος* suspicatur Ahrens. II p. 517—8. Equidem

genninum esse α utroque loco arbitror. Philostratus Thebanus est n. 1583.
 24. V. 4 -o[s] 'Ομολω[ίχιος. V. 8 melius Pocock. Ίσμενιῆος, Ahr. II p. 520.
 V. 10 Χαρενίδαο : Ahrens. II p. 522. Primitivum est Χάρεϊς i. e. Χάρης.
 C. J. n. 219. 2 Theb.; Χαρητίδης Ath. Boeckh. Urk. ueb. d. Seew. d. Att. St.
 p. 99. V. 11 frustra Boeckhius: Μνασιβρότιος, sed v. 12 Ἀντιγένεις idem
 coniectura assecutus erat. Ib. Νικιῆος Ahrens II p. 520.

CLASSIS SECUNDA.

CATALOGI AGONISTICI ET DONARIA OB VICTORIAS DEDICATA.

A. Tituli qui non sunt in Corp. Inscr.

V.

Thespiis in colle antiquae urbi imminente aedes est S. Charalampi (Leak. II. p. 481). Ibi limini portulae ex ecclesia ipsa in adytum ducentis titulus inscriptus legitur, quem ex suis schedis E. Curtius edidit Mus. Rhen. 1843 p. 105—6, n. 6.

N

... ΤΑΧΤΑΛΑΙΟΣ

... ΣΤΑΛΛΑΡΟΜΟΥ

... ΟΝΕΙΚΟΥΑΝΔΡΑ ΔΙΔΥΛΟΛΡΟ

5 ... ΝΗΠΑΡΑΜΟΝΟΥΘΕΣΠΗΕΥΣΑΝΔΡΑΧΠΛΑΑ

... ΤΑΧΤΑΛΙΟΣΚΕΣΤΙΑΝΟΣΑΝΔΡΑΧΠΛΑΝΚΡΑΤ

ΑΧΤΑΧΠΟΔΔΩΝΙΟΣΟΚΑΛΠΡΑΥΚΟΣΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΟΠΛΑΙΤΟΛΡΟΜΟΥΣΟΜΟΛΟΙΧΟΣΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΘΕΣΠΗΕΥΣ

ΠΟΙΗΤΗΣΧΟΡΩΝΖΩΣΙ

10 ΜΟΧΖΩΣΙΜΟΥΘΕΣΠΗΕΥΣ ΣΥΝΩΡΙΑΙ ΗΩ

ΔΙΚΗΦΛΑΟΥΙΟΣΚΑΛΡΟΣ ΗΩΔΩΚΕΛΗΤ

ΣΙΑΑΖΩΗΥΡΟΥΘΕΣΠΗΕΥΣ<ΣΥΝΩΡΙΑΙ.